

a - more - judi
23

Ča - more - judi
23

Nakladnik:
OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Za nakladnika:
Mirela Mijić

Urednici:
Dragana Đurić, školski knjižničar
Mirela Mijić, ravnatelj OŠ Grohote
Željka Alajbeg, voditelj GKMM, Knjižnica Grohote

Likovni urednik:
Bruna Ovčar, voditelj Likovne grupe

Logotip Ča - more - judi:
Anica Bašić

Grafičko oblikovanje i dizajn:
Dragana Đurić

Likovni rad na omotu:
Paula Stojanov: Ptica
6. razred, OŠ Grohote

Naklada:
400 svezaka

Tisak:
Pronto-grafičke usluge d.o.o.

CIP - Katalogizacija u publikaciji NSK
ISSN 1845-4852

Ča - more - judi

Zbornik čakavske poezije
učenika osnovnih škola
Splitsko-dalmatinske županije
23. pjesnički susret

Nečujam, listopad 2021.
u sastavu 31. Marulićevih dana
povodom
očuvanja stvaralaštva na čakavskom narječju

OŠ Grohote
Grohote, 2021

*Ipak, Muze,
molim vas od sveg srca,
molim Febe, i Tebe, što si nekoć
mojoj pjesmi svečanoj dao strune
i nadahnuće...*

POEZIJA

Una Ćorić Hamacher: More, 5. razred OŠ Gohote

MOLIN TE, ZVIZDO...

Molin te zvizdo moja
ča svaku noć kroz ponistru
oči mi zaklopiš
da sa Zemje skupiš bolesti grube,
suze dičje, sve ča nevaja...
I u svemirsku bužu jitneš.

*Stipe Bartulović, 3. razred
Mentor: Katarina Radman
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

TIJA BI...

Da mogu bilo ko postat,
joli bilo ča učinit
- tija bi zvizda bit.

Moga bi onda s oblacin
i s vitron svugdir letit,
po noći svima svitla palit.

A po danu
- jopet mami svojoj
isto dite bit!

*Stipe Bartulović, 3. razred
Mentor: Katarina Radman
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

ČA OČETE?

Vi veliki, odlučite
ča ustvari očete.

Lako je govorit da dica tribadu bit sritna,
ma je li van važnije da dica cili dan miruju i učidu
ili van je zaobijno njiova srića bitna?

Jel' baš važno ko je s kin sija,
mrdnija glavon, maknija katridu
ili ko je di na odmoru bija?

Jel smrtni grij slučajno bacit gumicu,
progovorit koju rič,
pozdravit kroz ponistru slobodnu ticu?

Jer, baš ka i toj tici
široke livade i slobodni let
tribadu i vašoj dici.

Odlučite se judi,
krajnje je vrime!
Ča očete, ča van je bitno,
dite ka po špagu i pravila vaša
oli
sritni trenuci i nasmijano dite sritno?

*Stipe Bartulović, 3. razred
Mentor: Katarina Radman
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

ČUVAR MOJI SNOVI

Oduvik skupa smo živili,
po cili dan se igrali,
noću zajedno spavali,
ditiñstvo uvek dilili
- on i ja.

Priko njega, glason njegovin
govorija san sve ča mi se tilo.
Razumija me kako niko drugi ni,
sve krivice moje na se priuzima je
ma ča bilo da bilo.
Bija je moje drugo ja.

Zaradi toga, osta će uvek
muzina moji sićanji
balun moji žej,
čuvar moji snovi,
svidok moji sritni trenuci
- moj plavi medo **Ma**.

*Stipe Bartulović, 3. razred
Mentor: Katarina Radman
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

ČA ME ČINI SRITNON

Ča mi je najdražje,
ča me to čini sritnon,
dikod se pitan ja.
Pa se onda sitin:
mama, tata, prijateji,
na nebu sunce ča sja...

*Anđela Biliškov, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

ČAKAVSKI HAIKU

Ča je život lip!
Ispod trišnje tovar spi,
lito će nan brzo.

*Nina Bralić, 5. razred
Mentor: Mirela Carev Žnidarec
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

ČAKAVSKI HAIKU

Tiće piva pojen!
Lašći se list masline,
adio i zima.

*Nina Bralić, 5. razred
Mentor: Mirela Carev Žnidarec
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

ČAKAVSKI HAIKU

More je lipo,
Pupa cvíće i tovar
o, litnje sunce.

*Ante Čagalj, 5. razred
Mentor: Mirela Carev Žnidarec
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

MOJ RAJ

Ka i svako dite s mora,
Ni ja niman nikad mira.

A ča su sve moji gušti,
Ma dikod se mater zbog nji i mršti.

Vruće lito kad stari bižidu u lad,
Mi dičurlija ka pomanitali trčimo u grad.

Žurimo na more po zvizdanu teškon
Da nam ne bi uteklo "ono nešto".

A balun, eee to je jubav prava,
Na njega će past i ona mala.

O divoti sunca, arije i kave na rivi
Mogu samo sanjat turisti fini.

Zlata vridi ovi moj kraj,
Za me on je pravi raj.

*Ivano Čavka, 5. razred
Mentor: Ivanica Debak Banović
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

OČEKIVANI GOST

Zaigrala se bura
u mom portunu.
Friška je arija,
vonj mora se čuti.

Udaraju škure
o kameni zid kuće.
Poj tića se čuje
u granama bora.

Kažu stari judi
da još jedna triba proć,
izličit tilo
okripit dušu.

Radujen se toj trećoj marčanoj
jerbo znam da poslin nje
stiže pravo proliće.

*Fran Duvnjak, 5. razred
Mentor: Ivanica Debak Banović
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

ČAKAVSKI HAIKU

Cvitna nedija,
Maslinove grančice
Blagoslivjene.

*Ilija Pervan, 5. razred
Mentor: Mirela Carev Žnidarec
OŠ Bijaci, Kaštel Novi*

ČAKAVSKI HAIKU

Valovi jidre,
I priroda me zove
Da buden u njoj.

*Petar Primorac, 5. razred
Mentor: Mirela Carev Žnidarec
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

MAK

Bija jedan mak,
lip, prilip,
gleda ga je svak.

Bija jedan mak
u poju sam,
mak, crven ka rak.

Bija je sritan,
nek je bija sam,
Osjeća se bitan.

*Josip Radeljak, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

Dominik Bezić: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

MORE

Profumi o' friškine,
Vaja se, pini se, šumi,
More je puno riba,
Beskrajno.

*Nika Barišković, 1. razred
Mentor: Blanka Ljubenković
OŠ Bol, Split*

RIBA

Mala, zlatna,
Pliva, skače, roni,
Poznaje mora i oceane,
Lutalica.

*Lorena Lozina, 1. razred
Mentor: Blanka Ljubenković
OŠ Bol, Split*

LEVONDA

Cakli se, predivna,
Gibje se, vunjo, mami,
Po forskim pojima levonda reste,
Lipota bez kraja.

*Klara Šore, 1. razred
Mentor: Blanka Ljubenkov
OŠ Bol, Split*

Rino Kalebić: More, 5. razred OŠ Grohote

ZIMA

Ča će mi zima kad neće padat snig,
Ča će mi zima kad nije šarena.
Ča će mi zima kad moran nosit džemper.
a on me baš bode, uf.

*Jure Bubić, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

PROMINA VRIMENA

I plače nebo...

Kiša pada,
babi škljoca noga
pa kaže:
Nije zdrava ova promina vrimena!

Vanka pljušti,
grmi i siva.

Ja uživam,
a baba brontula...

Kud ćeš boje!

*Marija Garmaz, 7. razred
Mentor: Hrvatka Kuko
OŠ don Lovre Katića, Solin*

VOLIN...

Volin pivat pisme
na našeme škoju,
niz kalete tisne
di tičice poju.

*Mihaela Mratović, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

VOLIN...

Ča će ti ljubav ako te cura ne voli?
Jedino ako nađeš drugu ljubav,
e tada bi sve moglo biti bolje.

*Daniel Puljiz, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

SAN

Ima san san
da me more njiše,
do suve obale.

*Daniel Puljiz, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

MOJE MISTO NI VIŠE ISTO

Bili krovi, muodro more.
Kad vidiš tje buoje, odma si boje voje.
Na drugu stranu
- trnite, kupe crvene, kafene i žute.
Kad to vidin, prilično me smute.

Pri su bili lipi drveni brodi,
a sad mi se pari da po vali plutadu
samo plastični škartoci.

Ni judi nisu isti.
Pri si moga vidit čovika i tovara.
A sad, kad vidin Toyotu,
duodje mi da uzjašen na ugotu.

Pop je učini veliki dvor i komin.
Sad svit, umisto u crikvu po sakramjente,
gre u popa na trajtamjente.

Ne znan, judi, ča će bit,
ali ča je bilo, to se sigurno neće vratit.

*Andi Rajčević, 7. razred
Mentor: Hrvatka Kuko
OŠ don Loure Katića, Solin*

SAMO NAPRID

Oću da moj život bude jedna sjajna štorija,
predika prava!
Oću pričat ovu čakulu svakon uvu koje sluša,
znatižejno jerbo dobra san duša.
Jasnije sinjan, čistije čujen i dotičen odlučno.
Na svojon san stazi i nisan sirota.
Hrabra san i uncutasta.
Nesigurnost otresan sa svoje jakete,
dvojbe ispiren s rukami
ko šporkicu uz pomoć sapuna.
Sve straje odbacujen ko da su od žeravice,
a osmihon uokvirujen facu i iden samo naprid.

*Marija Šarolić, 8.razred
Mentorica: Ana Bašić
OŠ don Lovre Katića, Solin*

MORE

More je lipe plave boje,
more njiše moje snove.
Srića i radost pod morem pliva,
a more se stalno njiše, ljujla, giba.
Volin lito i more.
Lito i more inspirirat će moje snove.

*Palmina Teklić, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

SNIG

Snig je bile boje.
Ča je tako lipo u snigu?
Zašto sva đica vole snig?
Snig nema jubav ni srce.
Ča snig vridi?

*Palmina Teklić, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

MOJA FORSKA VALA

Kad dohodin do svoega kraja,
lipjega gušta nima.
Cvarčaci cvarče,
a veli vali triskadu oba stine
ča tu godišćima stoje.

Store kuće, veli vartli, sve je dil
mojega lipega kraja.
Moli brodi, lipo plavo muore
i judi ča sritno gredu
doma sa karcato ribe.

Liti, u nojlipjemu dilu godišća,
uvik vaja ujutro se rano usat
i puoč na mriže
dok slušaš pismu
starega bilega kokota.

Kad u puodne zvono zazvoni,
a kaleb sleti na varh crikvice,
moreš ga gledat do mile voje...
Sve to krasi moju lipu molu
forsku valu Velu Stinivu.

*Matea Zaninović, 7. razred
Mentor: Hrvatka Kuko
OŠ don Lovre Katića, Solin*

Bepo Begović: Leptir, 3. razred OŠ Grohote

CVIĆE

Ča se to šareni?

Judi moji to je cviće!

Ka jubav je lipo!

A i ča ti drugo triba

Osim lipote cvića.

*Karla Begović, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

ŠOLTA

Šolta moja
Najlipja na svitu

U dvi-tri riči
Zna bi te opisat
I tvoj čisti zrak disat.

Šolto ćuvita
Šolto sunca
Šolto maslina!
Fala ti
Najlipji škoju!

*Dominik Bezić, 6. razred
Mentor: Damira Piplica
OŠ Grohote, Grohote*

POJE

Sadin kumpire.
Sadin lozu.
Motika u ruci
U velikoj san mucu.

Sidin pod strehu
kobasice na šćapici se peku.

Sriće nema veće
kad su u poju pune teće.

*Loris Bezić, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

JUBAV

Jubav je more,
Jubav su lipe riči,
Jubav su tići
Ča pivaju usrid zore.

Jubav su dica
Ča se igraju u srići.

*Nikola Bezić, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

JUBAV I MIR

Malo nas jema
Vrime je teško

Jedni nan se smiju
I noge zadiju.

I zato ćemo mi dica
vama judima
doć pokazat
i već ča to znači bit naučen
i dobar čovik.

Tada ti ne triba puno
samo jubav i mir.

*Josipa Blagaić, 6. razred
Mentor: Damira Piplica
OŠ Grohote, Grohote*

CVITIĆ

Vo ni cvitić
Ka sve drugo cviče.

Puno latic
Lipi vonj.

Ubran u mom vrtlu.

*Karla Blagaić, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

ŽIVOT

Život je bez granica,
knjiga bez stranica,
platno bez boja
strip bez heroja,
familija bez ljubavi.
svit bez judi koji su gubavi.

Tako na život gledaš
Ka na nešto ča će proc.

Život je igra unutar granica,
knjiga s bezbroj stranica,
platno prepuno boja,
strip s klapom heroja,
familija vezana s ljubavi,
svit bez judi koji su gubavi.

Jer život je...
Nešto ča traje!

*Tonći Cecić, 8. razred
Mentor: Damira Piplica
OŠ Grohote, Grohote*

GREN U MORE RONIT

Kad je sunce visoko,
a vali mali
jedva se išćen poč banjat
u našoj lipoj vali.

Prironit ću po vale
i čapat koju ribu
da materi za obid
ča donesen
i maknen joj veliku brigu.

*Leon Jakupčević, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

MASLINE

Masline se beredu svake godine.
Masline se pilaju kad im dojde čas.
Rižu im izdanke i mladice.

S materom, čaćom,
Didon i babon
Berem masline.

Gremo u masline svaki dan.

*Toni Kalebić, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

FAMILIJA

Vitar puše
U konobi prajci se suše.

Moj dida guli krumpire za bolonjez,
Dok ja jeden žuti majonez.

Smrvilo mi se pred očima
Kad otvorih špajzu
Da pod zub stavim nešto slatko
Jer u tom trenutku baš mi se malo žvaklo.

Baba ni bila u dućanu
Vidi ti tu našu damu.

*Tončica Mravak, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

MORE

More je lipo.
Velo i plavo.
Na njemu ležidu kaići,
Nad njim letidu galebići.

More je lipo,
Ali i šporko.
Judi bacijedu škovace,
Turisti itaju štrace.

*Karlo Šavorić, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

Paula Stojanov: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

VALA

Čarčidu čorčki
čččč... čččč.. .čččč
svojon pismon
me buđidu....

Pogledon kroz ponistru,
more kako uje.

Otac je ormo brod
partijemo na ribe.

Mriže su pune...

Bura je noglo zapuhala,
bore i brod zazibala.

Na kroj smo arivali,
ispekli ribu
ča smo ćapali.

*Dominik Butorović, 7. razred
Mentor: Fani Carić-Ćurin
OŠ Hvar, Hvar*

ZIGGY

Jo son moli močak -
zovedu me Ziggy.
Volin svoje ime,
baš je oriđiđi!

Pinku san debel,
volin lipo jist.
Jazikon se tuširon
i uvik son čist!

Iza koltrine se sakrijen
da me ne vididu.
Kad in na stol skočin,
odma se naididu.

Tuji kad u kuću dojdu,
iza kauča utečen
da me ne nojdu.
(Ko ni moj - daje me se stoj!)

Iz pijatih od piterih
vodu pijen,
šapice u zemju
stavijen!

Kad me hoćedu oprat,
u klupko se
savijen.

Muhe lovin,
miša od pliša
mučit volin.
Nikad mi dosadno ni,
svak mi se veseli!

Posli obida
volin kunjat
na katridu
oli posteju.
Mrnjauuuuu!
Sve u svemu -
volin svoju fameju!

*Jure Ćurin, 7. razred
Mentor: Fani Carić-Ćurin
OŠ Hvar, Hvar*

NEVERA

Dolazin na porat,
tavna jacera tuče,
jidro je izmariveno.
Ćutin škure oblake,
nevera se sprema.
Kartulinu dobivan,
pala mi je ispod skuta,
u bokun blata.

*Julija Domančić, 5. razred
Mentor: Maja Božiković
OŠ Hvar, Hvar*

JACERA

Naš porat lipji je od kartuline,
Naše plaže pune sarbuline.
Jidro se vidi, a sprema se nevera.
Dica se deru, vonka je jacera.

*Jana Erceg, 5. razred
Mentor: Maja Božiković
OŠ Hvar, Hvar*

MORE

Lipo moje more,
lipi moj vitre.
More se ljuljo,
Dok se jo na brodu vojon.
Slušon more kako šuško,
slušon more kako se varti.
Čujen mati kako se dere:
"Vajalo bi ništo ucinit i igru finit!"

*Jana Erceg, 5. razred
Mentor: Maja Božiković
OŠ Hvar, Hvar*

STARINSKA FRECIJA

Na parsima store žene,
nedijon je bila
frecija.

Ta stora žena
zvola se naša
teta Ecija.

Po noći je frecija
na kantunolu
stola.

Teta Ecija je čuvala
da je ne bi vazela
ona njezina
mola.

Barba Jure je imo
lipi darveni
ščop,

na misu kad bi iša
sa puno veselja
gleda bi
u oltor.

Nedijon su šotobraco
iz crikve doma
hodili.

Kutenti obid u podne
izili.

Tete Ecije
i barba Jureta
već ni...

Di su sad
Frecija i šćop
darveni?

*Luciana Marijan, 7. razred
Mentor: Fani Carić-Čurin
OŠ Hvar, Hvar*

MOJ DIDE

Mojega dideta već ni
Balota mu još uvijek na škanciju stoji.

Moli son bi kad je dide igro
Svaki zog na otoku dobro je zno.

Posli obida išo bi ubit oko
A onda po boršicu - i na zog skokon.

Ni bilo dona kad ne bi igro
I moju nonu radi tega nerviro.

Puno beštinih u igri bi izgovori
To mu nikad niko ni zamiri.

U pol igre bi "pol i pol" zaviko
Žvelto se doma po bevondu zatarko.

Vozi je moj dide autobus veli
Svako bi se turi kako dite veseli.

Dide je umor kad son bi moli
U sarcu ga zauvik čuvon...

I puno volin.

*Marko Škare, 7. razred
Mentor: Fani Carić-Ćurin
OŠ Hvar, Hvar*

Luka Vrca: More, 5. razred OŠ Grohote

PISAN O JEZIKU

Neki stari judi u libar su jubavju
upisali beside jezika mog.
Jezika na kojem je i beštima slatka
ka najslaje grozje.

Tuji judi ka zvir rovinat
su ga tili, ali jezik ka feral
za dišpet na škuroj noći blišti.

Ćuti se ponos u svakoj besidi hrvackoj.
Rišpetaj narod i jezik svoj
ka najlipšu kolajnu i drito ga nosi
jer jezik je ka meki kušin,
ka mirakul u našin životin.

Hrvacki jezik živi u svima nama,
brontula, čakula, plače, vapi ka'
teštament naših stari.

Jezik ka bonaca stanuje u meni,
spi, gušta, ćuti se, beside, kanta
i diše infišano.

*Ivana Bilić, 7. razred
Mentor: Branka Gojsalić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

MUZEJ OD DIDA

Stara kuća cila od bilog kamena,
bilog ka mliko.

S nje se vidi Šolta.
Iznutra je ka muzej.
Stare stvari posvuda,
oči ti ispadnu od lipote.

Nije više za život.
U njoj su stari ljudi pisali povist
u njoj ni bilo konduta jer bija je vanka
ni bilo ni vode,
držalo se prajce u jednom kantunu
u kužini se uvik nešto peklo i dimilo.

To je štorija,
štorija od kuć
ča ju govori dide moj.

*Roko Čepić Zokić, 8. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

JEZIK ZEMJE MOJE

Arijon širiš se ti,
oj jeziče moj dragi.

Kad se probudin,
i škure otvorin,
čujem te iz daljine,
iz domovine moje.
Kad slušan beside tvoje,
ka da čujen šum mora.
Niko na ovon svitu ne priča slatko
ako ne priča nasliđen iz davnina.
Almeno mogu nešto dobro za moj jezik učinit,
a to je njen čakulat i njemu se divit.
Jeziče, ti si mirakul.
Radost je ča te jeman
i ča te mogu dilit s drugin.

Arijon širiš se ti,
o jeziče najdraži moj!

*Evelina Čulić, 7. razred
Mentor: Branka Gojsalić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

MOJ KRAJ

Sidin na posteji
i gledan maslinu.
U mom kraju
nikad priše nima.
Sve miruje
samo pokoji list
pada s driva.
Kroz ponistru
vidin škoj.
Inkantana san
njime.
Iz fumara se
diže šporki dim.
Negdi u daljini
čuje se beštima
barbjera Ante.
Volin svoj kraj,
bez njega srce lako ne kuca.

*Klara Ercegović, 5. razred
Mentor: Branka Gojsalić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

CAR O NEBA

Na teraci,
u katrigi
sidin,
gledan u more.
Iznad Brača
galeb bili kruži,
osvaja nebo.
Mater u kužini
šumprešaje robu,
a pape vršu vadi
prid rivon.
Vadi vršu,
a galeb je sve bliži
ka' da mu gre
u susret.
Ma vidin,
ne more mu ništa pobić.
Svojin bistrin okon
gleda na more.
I mene je sinja
ka' i ja njega.
I jopet će papi ukrast
ono malo ribe
za našu večeru.
Ča iko može
caru o neba?

*Eduardo Heski, 6. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

CRVENE REĆINE

Slime je ime sela moga
Podno Biokova smištenoga
Puno lipota tamo ima
Rijeka Cetina krozanj teče
I za Pupačićen još uvijek suza poteče.

Puno je lipote
Puno lipih stvari
Al crvena trišnja
Smij na usnama mojin izmami.

Pantin sliku iz ditiinjstva
Kad mi baba crvene trišnje
Misto rećine na uvo stavja.
I govori: Srce moje!

Zato trišnje
Spokoj i sriću
U meni bude!

*Petra Jerčić, 8. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

ŠTORIJA S MORA

E, ča nam je lipo ovo naše misto,
New York za sebe ne može reć isto.
Maslina, smokva, more i judi,
kad se piva, sve poludi.

Spize koje niko nima,
samo za obid prava se fešta sprema.
Gitara, vino, soparnik, sol,
sve što pripada na ovi naš stol.

Reful vitra ponistrama tuče.
Šjor moj, čuvaj šolde da ih ne povuče.
U konobu pojdi kad te uvati fjaka,
trešeta i briškula prava su caka.
Tu će se naći cima i amfora,
prava likarija čoviku s mora.

*Domenika Nazor, 5. razred
Mentor: Branka Gojsalić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

PLAŽA SRIĆE

Prvi put kad sam stavila
šugaman na nju, znala sam
da će zauvik biti moja.
Sićan se kako su mi taj prvi put
valovi krali balun, a vitar je čači
čupa novine - i nisam se jidila.

Crna od sunca, bila od soli,
na njoj sam jila mandulat.
Asti, koja slast i milina!

Bila plaža i moji snovi
bili su jedno te isto.

Iako su njezini bili kamenčići
bockali bose noge ka igle,
sad su tu ka svidoci naše sriće.

Plažo, još si uvik moja srića,
moje blago i moj zaklon!

*Lucija Ribičić, 6. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

ARIVALO JE PROLIĆE

Zavonjalo je cvíće,
bajama cvita.
Ćuti se proliće.
Arija više nije friška.

Ča ćemo guštat
na prolitnjem zraku
dok nas sunce grije.
Lipo li je...

Evo i prije stigle tice laste,
gnizda će svit i
mladih će bit.

Adio, zimo,
arivalo je proliće,
dica će napunit
kale i šentade.

Čut će se cika i dičja graja...
Evo prolića!
Puna ga je
arija!

*Roko Tomić, 7. razred
Mentor: Branka Gojsalić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

LADNA DALMACIJA

Podivjalo je more,
nima mira.
Valovi se dižu
i vitar mu svira.
Vitar taj
pahuje nosi,
lipa i šesne,
ča se bile po kosi.
Gledan barku malu
ča suprotstavja se valu,
al deboto barka
sad leži na žalu.
Stari barba,
ča ne skriva se u ladu,
ne more sad brijat
svoju dugu sidu bradu.
Grijat će ga ona,
čuvat od zime,
ka ča sitne radosti
griju srca
dalmatinske,
ladne zime.

*Ivana Velić, 8. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

Antonio Čulić: Leptir, 3. razred OŠ Grohote

SVAKI JE DAN LIP

Kad ujutro izađe žuto sunce,
kad izroni iz mora
lipo je,
lipo je...
Projde cili dan,
narančasto sunce
uroni opet u more
pa dojde bili misec.
I to je puno lipo.
Onda opet zora
pa jutro... do večeri.
Svaki je dan lip!

*Marina Korona, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

FIBRA

Ča je lipo jemat fibru!
Niti moraš puno radit,
niti moraš posteju namištat,
niti se sa skulon bavit.

Ča je grubo jemat fibru,
po cili dan u posteju ležat,
u bili zid tužno gledat
i na kušinu kunjat.

*Lovre Lujanović, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

VELIKA JUBAV

Kad te vidin,
Zacrvenin se ka rusulica.
Tvoje lice je lipo ka cvit.
Volin kad si nasmijana i vesela.
Volin te!

*Marin Mučić, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

GUŠTANJE

Guštan kad je sunčan dan.
Guštan kad lagano pušika.
Guštan kad san nasmijan.
Guštan kad san na moru sam.
Guštan kad se odmaran.
Guštan kad se igran s prijateljima.
Guštan kad jin đelato.
Guštan kad činin đir priko rive.
Guštan kad gledan televiziju.
Guštan kad gren na trening.
Guštan uvijek!

*Luka Pijanović, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

Lucija Dumanić: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

DIDE I BROD

Moj dide kruto voli brod.
Mola radiona mu je kako veli grad.
U njon ima daskih, brokvih i makinih svakih...

Od storega broda učini čudo.
Provu, karmu, kabinu pituro
da ga čovik već ne pripozno.

Brod je k'o novi,
a moj dide je meštar provi!

*Antoni Matković, 6. razred
Mentor: Maja Božiković
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

Lena Mustić: More, 5. razred OŠ Grohote

STINA

Stina ko mliko bila
mojen Broču
lipo vešta
provo s krša vila.

Dokle ti pogled seže
somo stina, stina...
po ti se propja
od nje blišči.

Po njon se gazi,
po njon se tuče
dokle non se
koža ne svučē.

Stina nas hroni,
guro nas naprid.
Ni stroha dok nas
ona bronī.

Stina na prati
ko sjena.
Na svaki naš krok
krokon svojin vroti.

Nimo čovik mira
kad u stini rodi.
Stina i Bog -
to je naša vira.

Tajne nan otkrije,
u stini
se rojomo i živemo.
A na kraju nan
stina
i tilo pokrije.

*Larisa Kuzmanić, 7. razred
Mentor: Silvija Buvinić
OŠ Pučišća, Pučišća*

Jagoda Begović: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

Đ I T A

Lipe, teple, litnje večeri
ulizli smo u našu malu barku.
Odrišili smo armiže
i lagano partili u bonacu.
Barka se fjakasto gingala, rizala glatku morsku koru,
a vitrić nan je ladi ozarena lica.
Na pučini se misec kupa u škuremu moru
i veselo poigrava sa svojim odrazon.
Fermali smo u našoj vali,
ankorali smo se i privezali konope za bovu.
Odma smo se frknuli u more
i otplivali do muleta.
Tamo smo parali lupare i tražili birce.
Poklen smo se vajali u friškoj lažini.
Pinku san popuzila
i ogranfala kolino, uff baš je zapeklo!
Još malo i gremo u barku, pa pravac doma.
Dok smo se vozili barkon,
lebić nan je milova mokre kose.
Baš smo guštali na friškoj ariji!
Ponovit ćemo ovu fantaziiju!!!

*Nina Borši Čizmić, 6. razred
Mentor: Domađoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je ka cvit
U njoj se nalazi cili moj svit.

Ona ima more
I najlipje gore.
Po njoj se puno gre
Ima najbistrije vode.

Ona je puno draga
Ka nika stara baba.
U njoj se puno sniva
A digod i mirakul biva.

Svoju domovinu volin
I ničeg se ne bojin.

*Mladen Cvijanović, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

MISTO PLAVO

Volin jedno malo misto;
Lipo, šesno, sve je plavo,
Nebo mu ko suza čisto,
Starin kostima je zdravo.

Sporo gre vrime ma son kuntenat
Kad znon da me čeka veseje.
Vapor se vežije, nona me garli.
Za obid je riba i zeje.

Stori judi ča su me znali
Svako me godišće zaborave.
Parvo je pitonje čihov si ti moli?
Išo si u piljac, pozdrave.

Brojin do lita, nikako pasat.
Kad nison s tebon ni mi pravo.
Čekaj me nona, žveljto ću arivat!
Čuvaj mi misto plavo.

*Jakov Cvitan, 6. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

DIDOVA PERLA

Baraškada se sprema
vitar bati škurama.
Čutin straj i batikor
ali i didove beside
kad bi se ošerva na život svoj.
Tad vazmen lapiš i napišen pismu.
Riči se ka' perla nižu
i duboko u dušu sežu.
Odjednom mirakul, ekola
i nova pisma nastala.
Ja tad nisan ka Gospa od cukra
vengo rusula i perla uz vas luš ovoga svita.

*Stela Lončar, 6. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

CVIT

Cvit je mali dom
Šarenin bojan on je sklon.
On ima latice lipe
Čeka da ga vitar oplete.

Leptiri mali prema njemu lete,
A on ih uzbuđeno čeka da slete.
U proliće veštu obuće
Dok mu se bal događa kod kuće.

Kad zima dojde, on se povuče
Dok ga kiša iz šale tuče.
Svakog prolića ima veštu novu
U puno boja po najnovijem kroju.

*Emil Rajić, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

BROČKO MORE

Volin more, jer se mogu banjat
i s prijateljiman u moru igrat.
Na mome lipome škoju more modro i čisto.
Na moj Broč rado dolazin jer jema puno ribe.
Rado jiden ribu.
Puno volin more i banje.
Jedva čekam lito i dan kad ću doć na moj Broč.

*Tamara Restović, 2. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

KORONA

Svakega dana, svake noći
Pensan o njoj, kad će proći.
A korono, mi smo te štufi,
Po noći se ošervajen oćeš se pokupit.

Fali mi igra svakega dana
Aliti bez maske do dućana.
Tila bi teatar s razredon ne škivat
I na trening ove zime arivat.

Ovo lito, ufan se, dočekat bez tebe
Intanto se kupat i mislit na sebe.

*Nina Stojanović, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

Luka Brižić: Leptir, 3. razred OŠ Grohote

MALI VRAZI

- Eno ti opet one dice, Mare moja!
Zaviče jedna baba drugoj babi, neka se pazi.
Skoči Mare ka da joj je dvadeset i koja,
- Biži Kate, dolaze opet oni mali vrazi!

Liti kad se gremo verat
na bore ispid kuće,
uvik niko pade na gomilu
i sruši je ka lek buće.

Ali nismo samo padali
i gomile rušili,
nego bi se nasrid rive
u more bacali i do doma sušili.

Padali smo i po putu iz čistega mira,
a matere bi nas uvik dočekale jidne,
okrivile nas dicu!
Ma nismo mogli bit boji od starega kruha!

I tako bi mi, bidni, uvik u kaznu završili,
u kamari bi jutro dočekali.
Al ne bi nas ni to spričilo od ludosti.
Jer znate, ima u kamari i ponistra,
dojde nan ka druga vrata.
Al ka za dišpet, ispod ponistre,
uvik dežura baba Kate.

Baba Kate, babi Mari iz donje kale
više na sav glas,
- Mare, Mare! Eno opet one male!
- Ma muč moja Kate, vidit će nas!

Al kad nas mater ufati,
u ten konfužjunu nemaš di pobić.
Samo Bogu se pomolit
da dok dođemo doma
puten zaboravi ča nan je tribala slomit.

Da ti ona libar u ruke,
ča mi daje velike muke.
Svaki dan u kamari stojin tri ure,
libar, ja i zatvorene škure.

Svako lito matere bi izgubile glas,
ma zato oci side u kafićima i navijaju za nas.
Igraju karte i kafu piju
dok mu briškula ne završi.
Al kad dođe doma opere i njemu mater uši.

*Dora Carević, 6. razred
Mentor: Milena Mošić
OŠ Selca, Selca*

MOJ NONO

Moj je nono vridan bi
čini je ča je ti.
Voli je hodit na more,
govori je: "Prazne mriže, je ima ča gore?"
Svako jutro pri zore,
pogleda bi kroz ponistru
i vidi bi plavo more i pučinu bistru.
Pa bi cili sritan bi
ko da mu se sin rodi.

*Luka Currado Zlatar, 6. razred
Mentor: Milena Mošić
OŠ Selca, Selca*

MALA, MATER I KREMA

Mater je pinku zaspala,
ubila je oko,
a meni - čudo, u boravku sve
prazno i široko!

Uzela san masnu kremu,
namistila bebu,
ha, i ja san tila pinku
vonjat po parfemu.

Dok je mater kunjala,
ufatila san se posla,
sve san inkartala,
kreme ni bilo dosta.

I kauč i stol,
i tapet, i tleh,
sva vrata do banja,
sve san navonjala.

Sve se bililo od kreme,
i ja sama od glave do pete.

Kad se mater prenula,
tlak njen je skoči,
ja se jadona podušila,
da njen ne izađen na oči.

*Tara Marijančević, 6. razred
Mentor: Milena Mošić
OŠ Selca, Selca*

LITNJE ČAKULE

Odavno je odzvonila Zdrava Marija
prošla je ura za dignut se litnja.

U kužinan već se digla vela halabuka
i zato svako dite iz posteje kuka.

Iza ručka vaja se poč odmorit
jer se na kašnje čakule ne smi zakasnit.

Pridvečer čakule napunidu šentade
i tote počnu sve promenade.

I tako dok stariji ispid crikve sedidu
dica se po selu veselidu.

*Katarina Nižetić, 6. razred
Mentor: Milena Mošić
OŠ Selca, Selca*

KAMPANIJEL

Stoji kampanijel i gleda store krove,
pučiške radosti i nevoje.
Gleda uon nojlišju valu,
svoju nojdrožu kalu.

Veleti se nagledo i lipih i grubih,
i nojsritniji je kad u porat vapuor zatrubi.
Sad su mu i novo zvona stavili,
po čeko dicu kad budeu slavili.

Neka uon još puno godišć tuol stoji,
i ure i godišća broji.

*Josipa Stančić, 6. razred
Mentor: Milena Mošić
OŠ Selca, Selca*

MOJ NONO I BEVANDA

Moj nono govori
kako bi on sa
žmulon i vinon
moga i na kraj svita poč.

Kopat, orat, gultit travu.
Sve on to čini, ali
samo uz bevandu.

Zna on digod i zapivat
uz koji žmul više
dok odrišije vriće.

Dimijana uvik prazna,
žena se pita,
a je di probužana!

*Dea Vuković, 6. razred
Mentor: Milena Mošić
OŠ Selca, Selca*

Josipa Blagaić: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

CUKUN

Cukun, a ca je cukun?
Cukun je jedan
ca jadin ki ne razumi baš puno.
Mi na škoju bimo rekli
da je malo na provu.

On misli da je naprid nase,
a nase naprid.
I gori i doli, i livo i dreto
sve se to njemu izvarjalo.

To ga je sve tako inšempjalo
da već ne zno ni kakon mu je ime.

A mi na škoju volimo našega cukuna
i nikor ga ne ispravjamo.
Činimo fintu da ga već razumimo
jer: ne čin drugimo ča tebi ni drago
i poštijemo ga.

Jer intanto na finalmente
isto je on naš covik
naš cukun.

*Karlo Bogdanović, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

JUBAV JE...

Jubav je
ka me mama odvede u Sinj na jahanje,
a iza tega čeka je krcato pranje i kuvanje.

Ljubav je
ka tata ide na brod u daleki svit,
a ispo kušina ostavi mi od karte izrizan cvit.

Ljubav je
ka se iza svađe sa sestron koja traje
poslin smijemo jer tako je slaje.

Jubav je
ka nonu škina boli,
a sa mnom čini da se igrat voli.

Jubav je
ka me dida među zvizdan s neba gleda,
a ja dobro pamtin kakav je on izgleda.

*Petra Jurač, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

ŠKOVACA

Ka više jedanput budu maškare
Ja ću se obuć u škovacu.

Navuć ću na se crne sakete,
na ruke ću nalipit grišpane škartoce.

Na noge obuć ću
postole od izrizanih kartoncina
metnit ću na se tetrapake od mlika,
čikete od španjuleti
i plastike od pudingi...

I kad oni veliki vide mene - malu škovacu
neka se zamislidu ča sve itaju
i koje sve škovace činidu...
i kako mi moje lipo misto šporkaju....

*Marina Knezović, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

NA TLEJU

Na katrigr je grubo i tisno.
Gingolaje mi se.
I žuja me.

Na tleju se najlipše igrat.
Lipo se cili rastegneš,
namistiš se kako ti je gušt,
prospeš sve legiće ča imaš...
Pa zamišljaš i činiš: zide, dvore, kule...
Rokete za na misec poletit,
kužinicu za moju barbiku...

Najlipše mi se na tleju igrat...

*Leona Modrinić, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

ŠKOJ MOGA DIDE

Škoj moga dide
pliva u moru ka jedan veliki bovan
i na sebi nosi: lozje, masline, bore
i kuće

i svoje bodule u njima.

Lipo je meni na škoju moga dide.
Liti s didon paran lumpare
i skupljan grce.
Pa parićamo najslaji rižot.

Zimi, o Božiću nona friga pršurate
od nji cila naša tisna štrada zavonja na slako uje.

Meni je puno lipo na škoju moga dide.
S kraja mogu gledat kajiče
kako od tramuntane bižidu u mandrače
i surgaju ankore.
Lanterna im svitlima miga,
a vitar zvižđe, vali tuču o mrkentu
i zaliju lupare i grce...

Na škoju moga dide za me je najlipše...

*Andrija Šeparović, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

SPIZA

Kad se iz skule vraćan
i doma san blizu,
u drobu mi se učini ka nika rupa
i počnem mislit na spizu.
Ča ću, ča ću, kad penson o spizi
otvorin frižider i sve potamanin.
Salamon i jajin napunin panin
stavin majonez pa sočno pojin.
... i daje mori me glod
sve dok ne fini dan...
Pa odma sutra tražin jel mi gotov marendin?
Jedan don, eto na, spize više bilo ni,
na kraju san i smršavi.

Novon figuron u zarcalu
sam se sebi svidin
pa za spizu da znate više i ne marin.

*Lovre Šodan, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

UMORI MI SE MOZAK

Ka očutin mantavice znak
to mi tilo oće reć da mi ne vaja mozak
poradi tega triban višje verdure jist,
u ladovinu ispo bora sist
i ladne se vode dobro nabumbit
pa puna trbuja cili dan pod boron liškarit.
Odmarat, ne pensat, možđane manje duperat...
I ne brinit di gre svit.
Nek gre, jo ne mogu tot ništ učinit.
Jer sve ča jema bit i nako će bit.
Jo, malešan ne možen prominit svit.
Ma, i samo će se učinit sve ča triba bit.

*Lovre Šodan, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

Лека Тачикова: Море, 5. разред ОŠ Грачотe

SIĆ

Kad kaićen gren na more,
imam dišpet i vire u se,
kadli-tadli ćapat ću komarču
i bar jednon
u moj virit će sić.
Svi će na glos reč:
Gle molega ča lovi!
A ja ću činit fintu
da mi ni briga
i bar jednon
ćutit ću se lipo.
Kadli-tadli u moj virit će sić!

*Neno Alfrević, 6. razred
Mentor: Tea Fabris Matulić
OŠ Supetar, Supetar*

TEŽOK

Gre ugota,
Za njon koza.
Velo je ura,
Vajo se nakopat loza.

Zvizdan udre,
U možjone tuče.
Nikuda hloda
Da se od žege uteče.

I kopo težok,
Kopo cilo jutro.
Ni pit, ni jist,
Do podne se nimo čo zagrist.

Kad je ura za doma poč,
Sve ostavi pod orih:
Motiku, mašklin i maršon
Pa krene umoran iz lozjo,
A sve da bi imo u jematvi bokun grozjo.

Od truda ne more stot.
Zaspe pri dice
Jer sutra opet isti jok
Gre na lozje ti težok.

*Ivano Eterović, 6. razred
Mentor: Tea Fabris Matulić
OŠ Supetar, Supetar*

MOJ BROČ

Moj otok Broč
Pun je smriča i droč
Bogat je ujen i stinon,
A u svakoj kući časti se vinon.
Judi ribe lovidu
I po par don po moru plovidu.
Poljoprivredon se bavu,
A malo koji čovik ima kravu.
Janjetina i sir glavna su spiza
Od kad je počela korona kriza.
Orahovicu i rakiju tribo pit,
Ako se ne misliš razbolit.

*Mila Tomičić, 4.razred
Mentor: Kristina Frančeski
OŠ Supetar/PŠ Nerežišća*

NONO MILIVOJ

Iako ne znon kaki je čovik bi,
Znon da nikoju rič u sebi ni kri.
Znon da mu na jeziku ni dlaka bila,
Baš mi je žal če se ta nesrića dogodila.
Zamišjon njegovu sivu bradu
I vlase
I kako mu oči lice krase.
Nikad se mora dogodi kraj,
A bi je čovik dobar i išo je u raj.
Volila bi da je s menon ovod
I da me uči dobrim dilima od malih nog.
Po njemu san dobila ime
I ponosin se time.

*Mila Tomičić, 4.razred
Mentor: Kristina Frančeski
OŠ Supetar/PŠ Nerežišća*

Martin Vrca: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

NAJLIPJA JE FEŠTA

Volin ka' je nika fešta
jerbo se čila familija oko stola skupi.

Kuća vonja na lipu spizu,
materine slakusarije, pršut, sir
i puno tega sprema se na pjatance.

Zapivamo i zabalamo
sritni skupa svi
i jedva čekamo
da se sve jopet ponovi.

*Gita Banović, 3. razred
Mentor: Jagoda Čopac
OŠ Trstenik, Split*

FEŠTA U DOMU MOM

Najlipje je ka' se doma fešta sprema,
mater sir i pršut riže,
a ćaća na gradele ribu peče.

Mi dica se igramo i balamo,
uz lipu našu pismu staru,
ča je stariji sviraju na gitaru.

Oni, sa žmulon vina u ruci,
ćakulaju o pasalin vrimeniman
da mi mlaji zapametimo
ča je njima najlipje bilo.

U, ča je lipo doklen smo jošćec mali,
jerbo na fešti se zabavjamo
do u velu noć.

A ka' dojde vrime za poč,
svi se izjubimo i zaželimo
je'ni drugima laku noć.

*Mila Barać, 3. razred
Mentor: Jagoda Čopac
OŠ Trstenik, Split*

PROLIĆE

Niklo cviče,
zapivale tice.
Festival se pravi odvija
sa' u proliće.

Nima više kiša
i smočenog miša.
Sa' sunce grije toplo
ka biće moćno.

*Marija Čalušić, 3. razred
Mentor: Nives Petričević
OŠ Trstenik, Split*

Toni Firizin: Leptir, 3. razred OŠ Grohote

RIBA GOLUB

Ka gren nerat sa ocon,
zaboravin sve
osin ribi.
Obuceni smo kako provo eskadrila,
otac imo sive peraje,
jo plove.
Imomo maske koje se ne maglidu
al ih tuko oprat brokon
kojega morete noć na izvoz
tamo u Molu Svitnju.
Kal smo bili u Stenjalo nerat,
vidi son ribu
i misli son da je ražina.
Reka son ocu:
"Eno raža, mo ća je vidit!"
Otac mi govori:
"Ni slučajno, to je riba golub!"
Riba golub von je opasna riba,
ima corno i sivo tilo
i veliko šilo na kraju,
kako bodja!
Ako vos golub ubode otin šilon,
pribrojiti ćete cilu galaksiju zvizdih,
a i podaje.
Bil je toko lip
da mi ga je bilo milo gledat...
Ma brige njega za nos,
išće on spizu okolo,
ko zno di je iša...
A otac i jo smo se lipo zabavili.

*Željko Blagojević, 7. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

VIŠKO MORE

Na naše viško more plovi puno brodih,
paluba zavezana za luku,
valovi nose brud.

Pod suncem more gori,
priko noci ribe spidu,
more divjo kad nebo se jidi.

Viško more cakli se kako zarcalo,
Svitli puno šarenih boji,
viško more svitli kako dijamant,
more šljušti na sikima morskim.

Naše lipo viško more.

*Marija Gagula, 7. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

MOJA NONA

Moja nona zove se Dobrila,
voli se monturovat
i puno voli nosit kuraje i braćulete.
Na justa voli butat carnjenu šminku
i imo krolke vlose.
Moja nona puno voli libre, gramatiku i viški jazik,
a nindri ne gre bez svoga teškega boršina
kojega jo zovem "corno rapa".
Ona je velika vjernica i uvik gre u crikvu.
Kad mi tuko pomoć ili son bolesna
uvik me dojde vidit
i do sve od sebe da mi pomogne.
Ona se uvik brine za svih.
Moja je nona uvik zahvalna i skromna.
Od nje son puno naucila,
nodon se da ću još tega naucit
i zato je puno volin.

*Petra Ilić, 5. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

MOJ ŠKOJ

Moj škoj je lip,
ku to ne vidi, je slip.
Imo lipu žolo
di se kupaju dica molo.

Pol bore i polme
jidu se sardele slone.
Lipe su njegove kole
i kućice store.

Oko škoja škojići
perfin Krava i Volići.
More se cakli,
po puntima bili.

More sike gloje
i polije aloje.
Galebi škricu
dokle dica vicu.

*Vida Jurinović, 5. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

KAKI JE ŽIVOT NA ŠKOJU

Ako mene pitote
meni je lipo živit na Vis,
sad ću von reć radi cega.
Kako parvo,
vođe je dobri i pošteni svit,
ca je nojvažnije.
Ni nami potriba ol' šoping centri,
naucili smo se mi na manje.
Mi dica posli škuli tarcemo doma na obid,
a onda kako štitice izletimo vonka.
Gušt mi je ucinit đir uz more sa biciklon.
Lipo non je i ne sekiromo se puno.
Nojde se i koja intriga,
ali sve to lešto paso.
Kad se zasitimo kumpanije
(iako se to nami dobota nikad ne dogodi)
lipo gremo doma,
a tamo
nakon vecere,
veselo u posteju.
Ako vej do sad niste kapili,
jušto son opisala jedon don
na mojemu škoju.

*Tonka Karuza, 5. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

PRITIŠĆINA

Sidin na žolo i gledon
Celesto nebo i zelene bore.

Dok tirkizno more oplakije bilo žolo,
Cujen šum iz spile.

U daljini se vide bila jidra,
Bila jidra ol brodi koji tiho plove.

Sidin na žolo i gušton,
Guštom u toj lipoti
Dok mi sunčeve zrake miluju lice.

Sidin i guštom u nojlipjoj vali,
Vali moga ditinstva.

*Vanessa Stažić, 7. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

MOJA NONA

Moja je nona najbolja nona.
Koko god je jo jidi, ona me voli.
Uvik ona imo šoldi za pozojmit,
kal gren vonka sa svojon kumpanijon.
Uvik je napiturona,
sa rečinima na uši
i boršinom priko ramena.
Ni ona kako one "lude" none ca vicedu:
"Ala, Jure, ferma, obid je!
Ne tiroj me da izvadim tarkiju, Jure!"
Pašticodu puno voli,
a carnjena njoj je nojdraži kolur.
Beritu ne nosi,
A petegulat sila voli.
Zato govoridu da son i jo na nju
"kurijoža baba!"
Pomogat uvik voli.
Darije me điron oko Prirova.
To vom je sve moja nona
Lidija.

*Petar Vojković, 6. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

KAD JO DOJDEN NA KAMENICE

Kad jo dojden na Kamenice
Di se stine bile dok se po njima bote proliju,
Di se bori zibodu s liva na desno
Maestrol se hitije kroz debele grone
I govori niku pismu.
Tu pismu
Moreš cut
Samo dok je vala još pusta,
Dok ni svita koji čakulo
I dok još ni dice
ca se plaketaju u plićok i cine burdil...
Nojlipji mi je kad tamo dojden
Kad se sunce jos žuti
Samo co ne zapade
Tad se pisma vitra smiri
Bori i vitar se više ne vicijaju
Somo moreš cut more
Kako tužno kanto
Dok se noć spušto
Na Kamenice.

*Tihana Vranjković, 6. razred
Mentor: Iva Živković
OŠ Vis, Vis*

Toni Vicenco Sinovčić: More, 5. razred OŠ Grohote

BURA

S ladnega Klisa zapuvala bura,
pa po Vranjicu suvo lišće gura.

Zapinilo more po barkovo mulu
pa od žala napravilo kulu.

Bidnoj dici matere obukle jakete
pa ih bura tira ka rakete.

Penšunjati na nju beštimaju i viču,
balote se po zogu same miču.

A bura luduje ka da se brani
odbrojeni su joj zadnji dani.

*Marita Uvodić, 4. razred
Mentor: Nives Grgić
OŠ Vjekoslava Paraća/PŠ Vranjic*

Manuela Begović: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

KONOBA MOGA NONOTA

Veliko je konoba u moga nonota.
Puno lipi uspomena u nju je stalo,
tamo se puno lavuralo.

Otkad sam moli bi
nono me u konobu uvik vodi.

Najlipje mi je vrime od trgonja
tad smo svi skupa.
Beremo grozje
i posli činimo vino u nonotovu konobu.
Stori turanj okrićen, a vino kapje u siće.

U konobu nono moj čuvo uje, vino i rakiju.
Nikod mi do da utočin vino u bocun
pa nazdravi za naš cili uložen trud.

Puno mi je droga konoba moga nonota,
jer san se u nju puno lipi stvori nauči
i sritan san kad god mogu pomoć nonotu svom.

*Jakov Babarović, 5. razred
Mentor: Stipan Šandrak
OŠ Vladimira Nazora, Postira*

MASLINE

Najlipji su mi ti doni kad je vreme o' moslin'.
Tad se cila fameja skupi i put poja krenedu.
Po cile done stori beru mosline
dok dica po poju skoču i vriće priskoču.
Kad je ura od marende zno past svakakvih besidi,
a najveća je ona kome je najboje urodilo.

*Zoja Rahan, 5. razred
Mentor: Stipan Šandrk
OŠ Vladimira Nazora, Postira*

Dječji Pričigin

Petar Firizin: Ptica, 6. razred OŠ Grohote

PRIČA O ANTI I MARIJI

Jedan čovik zvan Ante se oženio za Mariju koja je prije toga živila u Zagrebu. Oboje su živili u Dalmaciji odakle je Ante. Kako su nji dvoje pričali drugačijim naričjen ponekad se ne bi razumili i dolazilo je do raznih situacija. Marija je pokušavala naučit te neke riči koje nije razumila, ali nikako ih nije mogla zapamtiti. To ju je strašno mučilo. Tako bi bilo svaki dan - kad Ante nešto priča, Marija većinom ništa ne razumi. Jednog dana, Ante i Marija su ili večeru. "Jesi li zatvorila ponistru, nekako mi je ladno?" - pita je Ante. Marija nije znala o čemu on govori, pa mu je samo rekla: "Valjda sam ih zatvorila, ne sjećam se." Kasnije bi moga otić u kaić ili na mul sa svojima. Lovit ćemo komarće, lampuge, a mogli bi i srdele" - reka je Ante. Marija ga je samo razumila da će on ić lovit ribu. Tako im je svaki dan - oni se jedva razume, al se svejedno vole. More bit da je u tome tajna njiova dobra braka?

Ivo Bartulović, 7. razred

Mentor: Gorana Babić

OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela

PRIČA O CRVENOJ MAJICI

Jednog lipog litnog dana digla se ja ka i svaki dan u podne.

Otvorila san škure i krenila u kužinu. Tamo me čekala baba koja mi je rekla: "Oho, ko se to odlučia probudit?" Skontala san ako još ostanen da će mi počet pričat kako kad je ona bila dite svaki dan se dizala u sedan i išla radit pa sam samo produžila u banj. Tamo san oprala zube, a prikinilo me kucanje na vrata uz deranje mog mlađeg brata: "Ajde, ćaća je donia ručak oladit će ti se!" Odma san izašla ćin san to čula. Vidin ja, u mobitelu mi stoji poruka od prijateljice Noni da idemo šetat u Bašku Vodu. "Nisan glupa da iden ja pješke do Baške Vode", mislin si ja u glavi. Spremila san se i obukla svoju bilu majicu, to će kasnije bit bitno. Uzmen ja svoj romobil na struju i krenen ja pomalo. Došla san ja tako u Bašku vodu, a tamo me čekala prijateljica. Pita ona mene mogu li je odvest kući jer je zaboravila pare. Ja san pristala jer ćemo tako brže ić jest topli. Krenemo mi lipo pomalo - pravo pa ravno, ali se odlučimo malo zezat i ići livo-desno. Kad ono od nikud stvori se šahta usrid ravna placa. Pale smo. Iduće čega se sićan je da san se probudila u krevetu slušajuć lipu muziku sirene od hitne. Vidin ja čovika u bilon isprid sebe pa ga pitam: "Di ćemo?" On meni da idemo u Split na hitnu. Ja ka svaka normalna osoba pitan njega šta ćemo tamo, a on meni da iden šivat glavu. Tad san opet malo pilegla i zaspala. Probudila san se u Splitu na hitnoj. Tamo san vidila i Noni s ogrebotinama na nogama. Iznili su me na kolicima i unili u bolnicu. Malo mi se mantalo. Prićan ja tako sa Noni, kad ona meni govori da smo prvo bili u Makarskoj na hitnoj i da nisan vidila na oči. Vidimo mi da ulazi policija u bolnicu i pitaju oni nas: "Šta je bilo?" Mi se nismo sićale pa smo logično rekle da ne znamo. Sašili meni glavu tamo ljudi sa hitne i krenili mi kući. Kad smo došli kući moja majca više nije bila bila nego je sad bila crvena.

*Matilda Mila Brkulj, 7. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela*

STIGA JE SNIG I U NAS

Jutro je. U ušima još od jučer čujan glas voditeljice vremenske prognoze koja je govorila kako će sutra u jutro snig zabilit cilu Dalmaciju. Mislila san da je to jednostavna šala jer u nas nikad nije pa snig, a i ako je pa nikad se nije zadržala na ulici. Bila je nedilja, dan kad nije bilo škole. Ja san to zvala mir i sloboda, jer tada nije bilo domaćega rada, ni učenja ni pisanja ni čitanja. Apsolutno nije bilo ničega, osim uživancije I gušta koja je bila na vrhuncu tog jutra, a znate li zašto? Zato što san svatila da su moje predrasude o voditeljici i o vremenskoj prognozi bile u krivu. Kroz prozor sam vidila pahuljice, koje su letile na sve strane. Još jednom sam protrjala oči, pogledala kroz prozor i da, to je bio snig. Brzinom munje sam odletila do kužine, rekla materi i ćaći šta vidin pa san se vratila u sobu. Obula san čizme, obukla jaketu, rukavice, šal, kapu i izjurila vanka. Suv i sklizak snig pod mojin nogama, izgleda je nestvarno. Čutila san nekakvu ladnoću, koja je istovremeno bila povezana sa radošću. U tišini san koračala, guštala u prizoru koji san ovi put imala prilike vidit i zamišljala dan kad će mi opet bit ovako lipo. Isto mi je bilo ža dice koja su snig samo gledala s prozora iz kuće, jer su morali pisat domaći rad i učit za školu koja je bila sutra. Naravno, mater i ćaća su brontulali da je škola u životu važnija od sniga i da snig ne vridi u životu ka škola. Kad san se vratila kući, popila san vrući čaj da se malo ugrijen, a onda san ostatak dana provela gledajući ovi snižni dan. Iako mi je ovo najladnije godišnje doba, draže mi je nego lito i ne bi ga za ništa minjala. Kad čovik stane i pogleda, svako godišnje doba ima svoju čar, pa tako i ovo, zima, meni najdraže.

*Marta Juričić, 7. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela*

MOJ BRAT I RIBA

Bia je to jedan lip i sunčan petak. Dok je moj brat još volija jest ribu. Od tog petka sve se prominilo. Ribu ne želi više ni vidit, a sad ću vam reć zašto.

Petkom vam se u nas uvik jede riba. Bila to komarča il srdela, ma bilo koja koju mi ćaća kupi ujutro u portu. Onda to mater do podne spremi. Isfriga na tavi, polije maslinovin ujen, uz to stavi malo kruva da posupamo uje da se slučajno ne baci. Ma, divota. Tako ja i brat vratili se iz škole i počeli ist komarče. Ja sam ka starija i pametnija pazila i otrabila drače, a moj brat navalija ka lud i nije pazija. Tako on ide i odjednon se zakašlja. Bacija je pinjur priko cilog stola i počea se gušit. Svi smo stali i gledali šta mu je. Vika je: "Drača, drača!" Niko nije razumija šta mu je.

Nakon nikog vrimenta uspija je reć da mu je velika drača zapela u grlu. Svi smo skočili sa katriga, skoro se ugušija. Mater mu je otvorila usta i osvitlila ćaći, a on mu je pokuša izvadit draču. Proba je na sto načina, al nije išlo. Na kraju ga je ćaća mora vozit na hitnu. Tri ure su bili tamo. Neki su mu ljudi na hitnoj osvitlili grlo dok su mu drugi utrali cijev da vide di je drača. Dugo je to trajalo, a pari mi se da je to bilo i bolno. Vadili su mu sa klištima draču. Dva dana nije moga govorit. No, kad je sljedeću nediju riba opet bila nije je tia ist. Eto otad moj brat ribu više ne želi ni vidit.

*Lara Sokol, 7. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela*

TJEDAN SA BABON I DIDON U ZAGORJU

Ja san se jedno jutro digla iz kreveta i kaže mater: "Ajde, dite moje, idemo u Zagorje kod babe i dida." Ja stala pa gledan. Ništa spremili se mi i amo na put. Vozili smo se dugo. Nismo puno stajali, a ja se usidila i ne mogu se pomaknit. Nakon iljadu godina na putu stigli na selo. Ja stala, slušan i gledan oko sebe. Nisan odavno bila pa san morala prošnjuvat malo. Ja kažen samoj sebi: "Aj dobro, valjda ću priživit ovo Zagorje - sve mi vamo nekako čudno." Baba i dida su znali da san narasla pa su mi čak spremili i samo moju sobu. To me oduševilo iako san ih ja jedva razumila šta su rekli. Slušan ih, a ništa ne razumin. Kako ću priživit tjedan dana vamo ako ništa ne znan ni šta govore ni šta triban? Mater i ćaća mi nisu mogli privodit svaki put kad bi me baba ili dida ispitivali nešto. Pokušala san ih svaki dan razmit nekako, ali bome način za to nisan pronašla. Tako dani prolaze, meni dosadno - na vr glave mi se sve popelo. Mislin ja u sebi kako bi sad išla i majmunima pričala jer bi prije njih nego babu i didu razmit mogla.

Bože sačuvaj... Pomozi ti meni da priživin ovo. Po cile dane bi sidila i ništa ne bi radila nego bila na mobitelu i gledala televiziju. Baba bi tila pričat s menon, a mater bi je upozoravala na to da govori malo lakše riči jer da je ja ne razumin. Baba je imala volje i tila me naučit, ali ja san bila lina i meni se to nije dalo. Baš san se osjećala ko da ću u zemju propast od dosade.

Malo mi je bilo ža babe i dida jer nisu ni riči rekli i progovorli s menon, ali šta da in radin ja njih nisan razumila. Tako doša peti dan odkad san ja vamo u Zagorju i meni pukne film. I tražin ja po internetu kako naučit pričat taj njihov zagorski. Cili dan san o tome tražila i naučila san par riči. Šesti dan ujutro uspila san s babon i didon progovorit par riči pa smo se dogovorili da će svako od nas naučit ponešta za sporazumit se. Mater i čača su znali taj njihov zagorski, ali mene to nikad nisu učili. Fala babi i didi jer su razumili to šta ne znan taj zagorski, ali do sljedećeg puta valjda nešto naučim. Eto to bi bilo to od moje lipe priče iz Zagorja. Javljat ću ja kako stvari stoje nakon sljedećeg susreta mene i babe i dide.

*Lucija Šošić, 7. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela*

KRAĐA, SENZACIJA, POTJERA PA ZEZANCIJA

U šumi smo stali Zdravko, Marko zvani Maks i ja. Bili smo poviše ceste u šumi i čekali. Javili su nam da protivnička banda privozi plastično oružje do drugog teritorija sa biciklama pa smo ih mi ko najbolji vozači tribali prisilici i uzet to sebi. Lito je pržilo sa svojih 36 stupnjeva. Jedva se diše, ali kako bi se nešto uspilo treba se za to pomučiti. "Eno ih!" - viknija je Zdravko. Dolazila su njih četvorica.

"Amo, amo!" - zapovidio je Maks. Maks je ruci ima petardu i zapalio je pa bacio na cestu. Iskočili smo iz šume na cestu i počeli pucat. Pogodio san jednoga koji je taman vadio pištolj u ruku pa mu je ispa. Nakon još jednog metka se srušio. Zdravko je srušio jednoga u punon rafalu, a Maks je povuka na pod jednoga šta je prolazio pokraj njega. Jedan je proba pobić, ali proša je pokraj Maksove petarde taman kad je pukla pa mu se probila guma. Odma je izgubio kontrolu i srušio se. Skupili smo in torbe i bicikle i počeli bižat. Jedan je odma javio ostatku bande da smo ih pokrali pa se jedna ekipa s biciklama uputila za nama. Vozili smo se pa su se i oni pojavili. Vozili su dosta brzo. Počeli su pucat po nama pa smo i mi vratili istin. Zdravka su pogodili u ruku, ali nije nešto posebno reagira. Već je navika na to. Maks je zapuca i odma pogodio jednoga. Priko toga se srušio još jedan. Jedan je sta da in pomogne, a druga dvojica su nastavila. U zapanjenju san gleda Maksa. Ima 15 godina, odaklen mu toliko iskustvo u borbi. Bili smo blizu tajnog skretanja za koji oni nisu smili znat pa smo ih morali brzo sredit.

Malo smo prikočili. Približio san se jednon da ga gurnen. "Pazi, Tomislave!"- zadera se Zdravko i srušio drugoga koji mi je dolazija s leđa. Ja san uspio san srušit ovoga. Ubrzali smo i zaputili se puten kroz šumu nizbrdo. To je bila uživancija. Letiš, skačeš priko rampi, sve! Prva liga. Na kraju smo se spustili i došli na drugu cestu di nas je čeka ostatak naše bande. Čestitali su nan jedan po jedan i skupili oružje. Sva srića šta je bilo vako lagano sve izvest. To plastično oružje nan triba da dobijemo rat protiv te bande koja nas napada. Njihove bicikle smo potajno ostavili na ulazu u njiov teritorij i usput ošli na piće da proslavimo našu lukavost i snalažljivost.

*Grgur Vrcić, 7. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela*

KAD SAM BILA DITE

Ja sam se ka dite obožavala igrat s braton i stalno sam se igrala sa bebama.

Volila san imitirat didu, pa bi uzela štikadentu i zajedno bi se igrali. Čakulala bi i dan i noć i nisam se mogla zaustavit. Nekad bi bacila na balun sa Rokom, mojin braton. Ča god da san takla bilo bi mi za igranje. Za obidon bi samo čakulala.

Kad je jednom 2012. godine pa snig bila san sritna i gledala sam kroz ponistru kako pada. Sa terace san gađala babu i čaću. Kad smo išli vanka svi zajedno, samo san upala u snig i nisu me mogli nać.

Volila bi ić u Labuda malo potočat noge ka čovik.

Mobitel nisan imala jer mi čaća to ni da kad bi išli u crikvu, bila bi nemirna pa bi me pop skoro izbacija.

*Lucija Dumanić, 6. razred
Mentor: Damira Piplica
OŠ Grohote, Grohote*

ČAKULA SA DIDON

Jedne vruće subote sidija san na kauču i gleda nešto na mobitelu. Onda me dida pita ča ti je to. Ja sam mu reka da je to mobitel. Onda mi je reka da se ostavim ti gluposti i da gren učit. Ja sam reka da san sve nauči. Onda me pita oče mi ispričat priču kako je bilo dok je on bi u skuli. Ja san reka da more.

"Kad san ja bi u skuli ni bilo ovega mobitela i meštrovica su bile stroge, a ne ka sad. Kad bi reka rič - odma šiba po škini ili bi ti rekla da zavrneš rukav pa bi te onda opalila. Oni koji bi čakulali na satu doma bi se vratili cili crveni. Kad bi tribali pisat, imali bi malu tabelu i kredu, a kad popuniš tabelu sve to briši i kad te ispitije to sve panti. A sad imaš one, one kom... kopjutere, a baba ti još luđa ča je kupila to."

Sva srića da ja nisan u tin vrimenima jer bi se i ja vraća doma crven.

*Nikola Bezić, 4. razred
Mentor: Jasminka Škeva
OŠ Grohote, Grohote*

KAKO SE VICIJO MUJ NONO

Danas son bil kol nonota, a un je olma pocel provjat kako mu je bilo kal je bi moli.

Jedva je cekol kal će finit škula i pocet lito.

Po cili don su se kupali, nonke za obid nisu obadali.

Čapovali su rake i košmeje. Za čapovat ribu i hobotnice pravili su prače na laštik i strilicu ol žice store lumbrele.

Prinuć su se vicijali sa kalankotima, užegli bi ferole i svitlili koda da love na sardele.

Kogo bi se popuza na galonu i smocil svu robu. A kal bi dušal doma mokač još bi ujol dvi šogule po guzici.

Bilo im se drogo vozit na škire. Store balunjere su hinjili u fabriku Neptun, fabriku sardini koje vej ni u Komižu.

Đigod bi se i povazdon vicijali na šćinke.

Kal bi nošli stori obruc ol barila napravili bi kroculu za vozit ku će leštije.

Cini mi se da je nonotovo ditinstvo bilo baš lipo i da su kuda dica bila puno kuntenta.

Ol gušta slušon nonota kako provje...

*Luka Pušić, 5. razred
Mentor: Perica Slavić
OŠ Komiža, Komiža*

PRVI DAN SKULE

Jedan je mali prvašić brzo triba krenit u skulu. To je jedva čeka! Bija je toliko uzbuđen da je odbrojava dane.

Kad je napokon doša ti prvi dan skule, sve živo mu je krenilo naopako. Prvo je puten trča pa mu je iz borše ispala teka. Poslin je više nije naša. Onda se na hodniku sudarija, ni više ni manje, nego s ravnateljjen!

U razredu je o' straja izgriza cilu olovku. Onda mu je na pod pala marena ča mu je mater spremila za izist. Bidan je osta gladan. O' srama je isprid drugih prvašića zaboravija kako mu je ono ime pa je počēja plakat da oće poč doma. Meštrovica mu je rekla da počeka još malo neka zvoni kraj sata. Ma kakvi, nije uspija. Brže - boje je izletija kroz prozor!

Tako je neslavno završija ti prvi njegov školski dan. Sutra će valjda bit boje.

*Leona Cigić, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

SKULA NA MARJANU

Osvanija je lipi sunčani dan. Vrime je bilo ka za poč na more, ma ja san morala poč u skulu.

Meštrovica nas je iznenadila: "Ajmo ovi lipi dan provest u prirodi. Dico, gremo na Marjan!" Asti ča smo bili sritni!

Kad smo se uspeli kraj crkvice svetoga Nikole, vidili smo da se tribamo još penjat. "Ajme, koliko skala!" Marti je deboto došlo slabo. "Biće ih ima priko sto!" požalija se Frane.

Kad smo se uspeli skroz do vrja, svi smo bili krepani. "Jupiiiiii! Došli smo u Dječji grad!" uzviknila je Lara. Svi smo potrčali zauzest mista na spravama za igru. Marica je sila na gingalicu, Jagoda i Frane su se išli klackat. Damir se spustija niz tobogan i sletija na guzicu. Svi smo se smijali!

Na povratku smo vidili magarca iz Zološkoga vrta i mazili smo ga. Jo, ča nan je bija lip ovi dan u skuli!

Marina Korona, 1. razred

Mentor: Nikica Sikirica

OŠ Lučac, Split

DIČJA MAŠTA

Bilo je puno vruće lito. Toma i Linda su išli na more.

Linda je rekla: "Vidi, rak!" Toma ga je pogleda pa reka: "Nije ti to rak. To su našminkana usta!" Linda je udrila u smij. Malo poslin pronašla je školjku. "Vidi, Toma, školjka!" "Ma kakva školjka", odgovorija je Toma, "to ti je rupa bez kraja!" Opet se Linda slatko nasmijala.

Čuli su materin glas: "Ajmo, dica, dolazite doma! Obid je." I za obidon su se zabavjali. "Vidi lipoga mesa", rekla je Linda. Toma je šapnija: "To nije meso. To je krepana kokoš!"

Izili su obid pa su išli u sobu. Linda je opet počela: "Vidi mi ovu lipu bebu!" "Nije ti to nikakva beba. To ti je jedna šesna mala... od vune!" opet je Toma nasmija Lindu.

Nakon ciloga dana igranja i smijanja, bili su umorni. Linda kaže: "Vidi, kušin!" "Ma kakvi kušin? To ti je didin drob!"

Smijali su se, smijali... a onda polako počeli zaklapat oči i utonili u san.

*Lovre Lujanović, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

NONINE OČALE

Dogodilo se to da je moja none izgubila očale.

Tega jutra san se probudila i vidila nonu kako gre livo - desno po kući. "None, a ča ti se dogodilo? Ča si se uzvrtila ka trotul? Ča tražiš?" pitala san je.

"A tražin svoje očale", rekla je. "Mogla bi ti pomoć", ponudila san jon se. I tako smo none i ja krenile u potragu. Tražile smo ih po ciloj kući. Gledale smo po kužini, tražile u tinelu, zavirile u materinu sobu... Ušle smo i u banj, ma očale nismo našle.

Kad san se okrenila prema noni, pogledala san je i svatila: "None! Ti si stvarno šempjasta! Pa očale su ti na glavi!"

Obe dvi smo udrile u smij.

*Morena Nićeno, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

ZAJUBJEN

Judi moji, znate li vi kako je to bit zajubjen? To van je ono kad ne morete maknit oči s cure koja van je draga. I ni vas briga ča će van drugi reć.

E, tako van je i meni. A kako san je naša, tu moju curu? Aaaa, to van je prava priča. Jednega dana šeta san po rivi. Nisan gleda ispid sebe pa san zapeja za niki bovan i pa na tlej. Ujedamput se kraj mene stvorila ona. Ni mi se rugala vengo mi je pomogla da se dignen na noge. I tu van je, judi moji, nastala ljubav!

E, ma mi sad mater i otac ne daju mira i stalno me zafrkaju jerbo san se zacopa.

Ma isto mi je mater rekla da mi ne pade napamet jemat curu prin fakulteta. "Ma daj... ma kako to? Pitat ću ja nonu", mislin se ja, "ona mi sve dozvoli." I stvarno, none mi je rekla da je to ča mater govori malo prestrogo. Bi san prisritan!

Ma isto ću još malo promislit. Možda je mater ipak u pravu.

*Luka Pijanović, 1. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lućac, Split*

NEPOŠTENA IGRA

Ovo se dogodilo prije 2 ili 3 godine u Tučepima dok san još igra nogomet.

Igrali smo protiv Uranije iz Baške Vode. To je bila odlučujuća utakmica za uć u višu ligu. Kad je utakmica krenila odma su izbili problemi. Oni na drugon strani su bili za prominu suca jer je krenia glas da je na našoj strani iako to nije bila istina. Kad je utakmica krenila, vidilo se da ne misle igrat pošteno jer su pokušavali satrat naše ključne igrače i umorit ih. To in je pošlo za rukon jer pri izvođenju kornera kad bi svi ušli u gužvu oni bi se počeli udarat laktima i gazit nas... Za vrime jednog kornera su nan zgazili jednog igrača kojien je bilo dosta šporke igre pa mu je prikipilo. Tako je došlo do incidenta i iskjućenja tog igrača, a to nan je bia glavni napadač. Tako smo bez igrača uspili držat otpor ali nismo imali šanse ić na boje jer nan je falia baš taj igrač. Na kraju smo izgubili jer pri korneru nije bilo igrača da čuva slobodnog igrača koji je iskoristia prostor i zabia gol.

*Luka Gudelj, 8. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

MOJ DAN...

Moj van dan uvik prođe isto, al' ovaj jedan poseban dan ću pamtit. Bilo je to davnih dana vraćala san se kući iz grada i nisan mislila da će mi se to dogodit baš taj dan. Srila san svog prijatelja iz Zagreba, al' nije to bilo baš normalno sretanje. E sad ću van točno ispričat šta se dogodilo.

Znači ja san normalno šetala ka svaki drugi čovik, je da je bilo 11 ipo uri navečer al' štaš , a bar je bilo lito ako ništa drugo. Da se ja vratin na priču, znači ja šetala i neko je proletia kraj mene ka muva bez glave i uzea mi mobitel koji san držala u desnoj ruci. Ne bi to bila ja da se odma nisan počela derat na njega i počela trčat. Tako smo ja i on trčali dobrih 20 minuti dok gospodin nije odlučia stat. On se okrenia, e kad ga nisan trisnila tad neću nikad, bia je to moj dragi ,ma "predragi" prijatelj. On se valja od smija, a meni je para kroz nos i uši išla. On mi je reka ka da me tia iznenadit, a ja sam mu rekla da ću ga ja isto tako iznenadit triskon. Barem ako ništa drugo oba dvoje smo potrčali. Vidila san da me mater zove i to po dobri deseti put. Mislin nije ni čudo jer san trčala za ovin 20 punih minuta, mater nije više zvala al' je zato čača počea zvati, mogu van reč da u ton trenutku mi se zaledila krv u žilama, a i bome sam pribrojala sve zvizde na nebu. Mislin ono kome nebi 10 propuštenih poziva od matere i poziv od čače. Javila san se i prvo šta san čula je bilo materino deranje, a onda čačino. Pitali su me di san, a ja san in rekla kraj hotela Dalmacije. Mislin da su me u toj sekundi tili zadavit, a štaš kad imaš mene za dite mora bit zeznuto. Pogledala san u prijatelja i vidila da se on opet ceri. A mislin ono mora se neko i u toj situaciji cerit, jel da?

*Ana Iličić, 8. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

KOD BABE NA SELU

Jednog lipog dana odlučila sam zajedno sa mojom familijom otić u babe na selo. Ošli smo na selo da je vidimo, ali i da malo budemo vanka.

Kad dođemo na selo prvo otiđemo do bake da pitan kako je, a zatim ostanem malo s njom. Kasnije otiđen malo šetat po selu. Mirišu jorgovani. Puten san bila naišla na ćuku. Laje, ali je dobar. Pomazila sam ga i bacila mu štap - od onda me svudi pratija. Kako je bija kraj petog miseca, a ja obožavam trišnje, otišla sam do svojih trišanja i ubrala nekoliko. Čuja se cvrkut ptica. Došla sam kući i tu je bija Rade. Stariji čovik, side glave, slabo čuje. Pitala san ga: "Barba Rade, zašto ne nosite svoj aparat za uši da me bolje čujete?" Ne moran ni govorit da sam to pitanje tribala ponovit još dva puta, ali ni tad me nije čuo. Više mi je dodijalo, ponovila sam pitanje derući se na njega. Mislim da me se tada čulo sve do Makarske. Odgovorio mi je: "Zato šta sam kupia novi aparat, ja sam se u isto vrime i ošiša." Ja sam ga pitala kakve veze to ima. Ovaj put san ga odman grlatijin glasom upitala pa nije bilo potrebe da ponavljan pitanje. Reka mi je da mu je jedan čovik opalia čvoku i da je čuja tu čvoku ko da mu je mina pukla na glavu. Toliko sam se smijala tome da nisan mogla stat. Ispričala sam tu priču svakome u selu. Smijali su se toliko da su počeli revat od smija.

*Nina Jović, 8. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

KAKO SAN POSTA VUKODLAK

Bila je to jedna mračna večer. Meseć je bio bil, a zvijezda na nebu nije bilo. Hoda san šumskin puten do stana kad me odjednom napala neka zvir. Izgledala je poput vuka ali puno, puno većim. Imala je crvene oči i dlaku crnu ko ugljen. I onda se dogodilo, ugrizla me. Bol je bila tolika da se trpiti nije mogla. Zadnje čega se sićan je kako san trča i oko mene je šikjalo puno krvi. Drugog san se dana probudia u svom stanu i nisan ima onaj ugriz na ruci. Nisan osjeća nikakvu bol pa san počea mislit da je to samo bila noćna mora. Oša san oprat zube i kad san se pogleda u ogledalo, ima san žute oči. Pripa san se i izašle su mi velike uši i rep. To nije bilo normalno. Uzea san zraka i pokuša se smirit. Oči su mi se vratile u moju normalnu plavu boju i nisan ima uši i rep. Pogleda san u sat. Bilo je sedam i pedeset. Zakasnit ću u školu na prvi sat! Uši i rep su mi izašli. Bili su stvarni?! Mislia san da su samo bili dil moje mašte. No ima san očito većih briga - kako sakrit rep i uši? Rep san sakria u gaće, a na glavu san stavia kapu i počea trčat do škole. Nisan tia zakasnit. Šta san ustvari ja triba učinit s ušima i repom? Zašto su mi oči bile žute? Šta san ja? Jesan li vukodlak? Šta se dogodilo one noći u šumi? Tko je bio ona zvir?

*Roko Miloš, 8. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

LITNJI DAN

Ka i svako lito i ovo je lito odmor od škole. Dan mi je počea u 11 kad san se sitia da se mora i probudit. Sa kantunala san uzea mobitel da se konačno razbudin. Uvatila me glad pa san oša marendat. Dok san marena zovnia me prijatelj Ante i reka kako slavi rođendan. Uvatila me fjaka pa san mu reka da ću vidit oću li moć. Mater me upilala od samog jutra jer misli da ja samo guštan i kako mi se ne da ništa, što je i u jednu ruku točno, ali Bože moj, ipak je ovo moj godišnji odmor od onog tramaka zvanog škola. Ante me ponovno zovnia i reka kako moran doć jer san in falia da možemo igrat picigina. Prista san jer u kući više nisan moga. Spremia san se i krenia. Barba Stipe se zaustavia puten i odveza me do plaže. Nisan zna di su Ante i drugi točno, ali čua san beštimu koja me dovela do njih. Igrali smo malo picigina, al onda smo se složili da bacimo đir po rivi. Dok smo hodali, čujen zvoni mi mobitel, a ono, nećete virovat, mater. Standardno - "Di ćeš?", "Šta si?", "Dokle ćeš?". Reka san Anti da iden ća jer san vidia dokle ona misli s ovin. Zovnia san ćaću da dođe po mene. Čaća ko ćaća, ne pita puno, pojača radio i vozi. Kad san doša kući mislia san da će bit brdo pitanja, ali nekin čudon mater je šutila. Nisan se žaliala pa san oša do kužine da nešto pojeden. Bia san umoran od današnjeg provoda pa san odlučia otić leć.

*Mateo Vuković, 8. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

MALE NEVALJALKE

Sonja, Fani i Dinka bile su tri male djevojčice, tri nerazdvojne prijateljice. Bilo je lito i Sonja je došla u Stori Grod iz Splita, na školske praznike. Sada se svaki dan mogla družiti sa svojim prijateljicama.

Jednoga toplega litnjega dana išle su njih tri u šetnju, a cvrčci su ih pratili u stopu. Grožđe iz susidovog vinograda ka da ih je zvalo da ga uberu i pojidu. Pa su tako i učinile. A onda su iza trsa prvo začule šuškanje, a onda ugledale barba Juru. Bija je to njegov vinograd, a grožđe je prodava fureštima na pazar i baš ga je iša ubrat za sutra. Sta je vikati i trčati za malim lopužama koje su pobigle ispred njega najbrže ča su mogle. Uspile su pobiti starome barba Juri kojega su bolila kolina, ali nisu pobigle od batina koje su doma dobile svaka od svoje matere.

Morale su početi u barba Jure, skužati mu se i obećati da se to više nikad neće ponoviti. A on im je onda oprostio i da svakoj po veliki slasni grozd iz svoga kartola. Dobri barba Jure!

*Dominik Batovanja, 3. razred
Mentor: Vivijana Bižaca
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

NUONA I TOVARČIĆ

Moja nuona Rosana iskoristila bi svaku priliku za puoć u Nin u svoga nuonota. Puno ga je volila, a i on nju!

Baš kad je imala okolo devet godišć, kako jo sad, išla je sa mamon i rođakon Duškoton vaponon iz Storega Groda pud Splita, a onda autobuson do Nina.

Nuono je imo velišku njivu šenice, konja i tovara. Služili su oni njemu puno, a on je njih zato lipo gledo i čuvo ih kako oči u glovi. Duško i Rosana isto su se veselili ča ćedu svaki don moć bit blizu njih kad idedu s nuonoton na njivu.

I tako je jedon don nuono tuko puoć doma na konja jer je ništo bi zaboravi. Dici je reka da in ne bi slučajno palo napamet uzjahot tovara! Oni su obećali da nijećedu. Ali čim je nuono nesto iza parve okuke, Duško je Rosani pomoga i ona se lipo popela tovarčiću na škina. Nuono ga je bi vezo za stablo da mu ne pobigne. I sva srića da je bilo tako! Jer da ni, moja nuona bi siguro još puno gore pasala. Ovako je tovor torko okolo stabla kako lud, sve dok ni iskrijeni piz na stog slame. Morete somo zamislit kako je nuona kričala i zvola upomoć sve dok ni pala. Sva srića da je slama bila mieka kako posteja. Na kraju je veće riko tovarčić koji nikako ni voli da kuo jaše po njemu.

Nuono je malo vrimenta bi jidan, a onda se odjidi. Ovako je bar zno da ovoj dvojici nijeće već past napamet jahonje, a i njegov tovor se na kunju smiri.

Da je nuona bila poslušna, mi se danas ne bismo svaki put mogli smijat ovoj štoriji. A i meni dobro duojde kad čogod opravin. Kad se nuona jidi na mene, jo somo rečen: "A tovarčić???"

*Lukas Anton Dužević, 3. razred
Mentor: Vivijana Bižaca
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

LIPI FRUTI

Dobota svaki don, muoj nuono i njegovi prijateji činili su ništo čemu se jo sad čudin. Bili su dica, a hodili su okolo i nisu baš bili dobri. Da jo tuo sad učinin, sigurna son da se ne bi dobro pasala!

Pogledoli bidu svak kroz svoju ponistru i kad bidu vidili da je vrime lipo i arija čista, već se znalo da se grije u tu i tu uru na njihovo tajno misto. A onda, "kud koji, mili moji!" Nojdraži in je bi štajun od šipcih. Pomalo i utiho bi duošli do tujih stablih, a onda na brzinu pobroli sve ča su mogli doarivat iz zemje! Kad su bili siguri da su pasali lišo i da ih nikor ni odočo, kako strile bi pobigli sa mista zločina.

A onda gozba! Zobali su slotke šipke dok hi štumci ne bidu zabolili! I dogovorili se za sutra, ako opeta bude lipo vrime. Ali bome, sutra na druga stabla!

Ivona Lupi, 3. razred

Mentor: Vivijana Bižaca

OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad

VINKO I SIBE

Muoj pranono Vinko i njegov nojboji prijatej Sibe išli su u poje zakarpit gustirnu. Oni dvo su von bili kako Stanlio i Olio. Zatuo je odma bilo dogovoreno da će se Sibe kalat u gustirnu, a Vinko će mu odozgor dodovat alat.

Vinko je uvik bi za akciju i za učinit svakakove divjarije. Tako mu je i ovega puta duošlo napamet da se Sibe kruto boji zmijih. Već je unaprid parićo kreponu bjeloušku za ovu priliku. Kad mu je Sibe iz gustirne zaviko da mu dodo pinku cimijenta i vodiije, hiti mu je duole bjeloušku i zatvori pokriv od gustirne. Na daleko se čulo kako bidan Sibe urliče. Pasalo je dobrih desetak minutih i kad ga već ni moga slušot, Vinko ga je molo vonka.

Posli tega Sibe ni iti govorit s Vinkoton puna tri dona!

*Spiro Milidragović, 3. razred
Mentor: Vivijana Bžaca
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

MOLI DAVOR I VELIŠKI BRUOD

Ovu priču je isprovjo meni muoj tata, a sad ću je jo isprovjat von.

Tata je u to vrime imo pijet godišć i ni von potriba govorit da je, kako i sva dica od tije dobi, bi puro dite! Njeguov otac, a bome muoj nuono Marin, bi je pomorac i lavuro je na jednemu teretnemu brodu. Plovili su po Sredozemnon muoru. Svaki je pomorac imo pravo jedon put na godišće dovest na bruod svoju fameju. Tako su moja nuona Lucija i moli Davor napunili valiže sa svin ċa in je portiba. Bome znote da tega u to doba i ni bilo puno! Sve je stalo u jednu molisnu valižicu. I portili su!

Brodon su se uputili prima Italiji. Muore je bilo veliško, modro i mirno i svi su bili kuntijenti. A onda je nuona zavapila: "Ajme, di je muoli!?" I odma je nastala strka i zbrka, provi konfužjun! Svi su ostavili svoje posle i razletili se po brodu iskat molega Davora. Nuona je gledola umore i plakola na vas glos. Okolo njih somo muore. Bonaca. Ninder ničega na daleko!!! Čuje se somo: "Davoreeeee!!!! Ooooj Davoreeeee!!!!" "U salonu ga ni", viko je jedon, "ni ga ni na komandnemu mostu", viko je iz druge bonde drugi, "ni ga ni u kabini", plakola je nuona. Kapeton je već okreni bruod da ga gredu iskat po muoru. Svi su bili kako luđi od stroha i panike. A onda su ujedonput sve žarulje na brodu zasvitlile kako da će eksplodirat i onda opeta ujedonput fermale svitlit. Nuono je veselo poleti pud makine, jer je penso da sa motuoron ništo ni kako vajo. I drugi su torkali za njin. A kad tamo, imali su ċo i vidit!

Moli je bi tamo i varti je niko kolo livo-desno. Kad je vidi da ga svi gledodu poče je još jače vartit kolo i smijat se. Njemu se parilo da mu se svi dividu kako on lipo vozi auto na brodu. Ne more tuo svak!!!

I ko mu je sad moga vikat!!! Rekli su mu somo da drugi put reče di grije, izgarlili ga i izbušivoli. A on se somo čudi ča su svi odjedonput poludili i zoč mama plače, kad in je ovuod na brodu baš puno, puno lipo!

*Antea Plenković, 3. razred
Mentor: Vivijana Bižaca
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

PEGULONI DON

Kal je moja nona bila mola živilo se u velima famejima di je bilo i po desietak - petnaest dicie. Vajalo je da svi rodidu ako ćedu čo imat.

U jednuon takon fameji riesla je i moja nona. Krmejanovi su se puno mučili, po su imali svega. Prodovali su: joja, mliko, smokve, frmentun, uje, ma svakega bloga Božjega. Nona je bila nojstarijo po je ol svie dicie imala nojveće posla. Jedniega je vajalo povijat, drugega vodit u skulu, a vajalo je i papi nosit mariendu u goru.

Jedno jutro, vako kolo deset uri, išla ona pul gorie, duošla ki papi i rekla mu da va da čita lektiru za skulu, a govori njuon pape: "Ala lipo sed na gomilu po štij, a uz put čuvoj koze." I ona, ča će, poslušola je papu.

Čita ona, čita, ali nimo mira. Koze, ko koze, ne obadojedu nego griedu di hi je voja. Odjedonput, jedna koza se pribocila priko gomile u tuju ogradu. Nona se pristrašila da će učinit šćetu po je brzo vazielala jednu stinčicu da je vroti i bocila u kozu. Ali, oćeš vidit piegule, pogodila je u grubo misto, dreto u tiemplu, a koza obo tleh. Ispružila se koliko je dugaška i široka. Nona se inkantala jer je mislila da je koza krepala. "Ajme ča san vo učinila, ko će papi prid oči?", promislila je bidna. Ma se snošla po zavapila: "Papeeee, papeee brzo duojdi, ništo je kozi!" Pape duošo, gledo po njon govori: "Ćirce, ćierce, a sa kolikon si je vo stinjuon smirila?" Nona se pokunjila, jer ni računala da će pape prošroligat ča se dogodilo. Srića da se koza brzo rekuperala po su je posli i pomuzli.

Kal je duošlo doba da se grie doma, nona uziela bronzinac sa mlikuon i uputila se niza Sićin dolac. Kal, ništo zašuškolo u grmu. Nona se pristrašila jer je mislila da je zmaja, a ona se bojala da ne bi bila zalo zalica. Skočila ona, izvru se bronzinac i eto ti ga vraže, svo se mluko prolilo. A, pegulonega dona, guospe moja!

Doma njon se dogodilo još de piu stvorih, ali mi je rekla da neka van to ne govorin jer da je srom i da ne vajo baš svaku balit. A vi ćete razumit. Glovno da se sve dobro svršilo. Bogu fola!

Neda Avramović, 5. razred

Mentor: Maja Čapin

OŠ Pučišća, Pučišća

NEDOVOLJNO ČIST

Do nose petnaest godišć svi muški su služili obavezni vuojni rok. Tako je i moj pranuono Gustav pedesietih godišć bi u vuojski na Visu. Dopalo ga je da bude pomoćni kuhor u kužini. Buduć da je bilo nevuojno vrime, dolo njin je jednu travijesu, ništo nevajonega nuoža i jednu velu drvenu žlicu ko da bi veslo ol kaića. Nemiga je bilo sjeckalících i multipraktika ko danas! Kuholo se u velima bronzinima, kazanima na špaherima na drva po kal hi je vajalo prinit, pranuono bi se bi vas šporko i ocrni. Uvik to jedna te isto crno traviesa. Ko ti je u to doba zno za živu vodu, za likvi i arf, beiš! Vajo reć pravo da mu pedanteca ni bila jačo strona, a i vajalo je ostat živ u svien tien i ne gledot u dvo prsta. Ma vuojska je isto bila kuntienta jer je spiza bila guštuoža.

Na kraju vuojnega roka dobivali su knjižicu di je pisalo ča su tamo činili i kakove su njin karakteristike. Pranuonotu Gustavu vako je pisalo: *Vrlo dobro osposobljen za kuhara, ali nedovoljno čist.* Moja se fameja uvik na račun tiega šolila sa njin. A bilo je i drugih gončících...

Pranona Tina bi mu bila zapovidila da ubere ziejó u gori. Ubro bi uon, ali ne bi bi svaku gledó nego bi uporo ča bi mu duošlo pol ruku. Diguod bi se, meju tin, nuošlo i trovie ča beštije jidu. Zato je brzo odustala od tega da njon uon bere ziejó.

Jednu je subotu pranona sa dicuon išla u Splitu u vagon. Cili don su u Splitu stali i ništa nevuojnega izili po kal su se večer vrotili, bili su gladni ko lavi. Nona natrudila noge u takicima (jer se za u Splitu vajalo uriediti i pritrpiti za bit šestan), ni je voja ni život, a kamo kuhot večeru. Kal, vidi ona na špaheru veli bronzin kuhonega i začinjenege zijejo.

- Odakle vuo zijeje, Gustave? - začudila se.

A uon će njuon: - Poslala je Dina!

Dina je bila dobro susida i nonina prijateljica.

- Takoti nega, ma ča se išla mučit, vajati će mi njon se dobro zafoliti - rekla je nona.

Tako su svi slolko večeroli i pomazoli pijate. Sutradon nona uzela dvadeset diek kafe i išla u suside Dine.

- Ajme, ča si me sinoć sposila! - počela je nona.

Punima njon se justima zafalije, da ko će dati take suside i da nikal ni jila tako lipega zijejo, ma Dina nimo puojma obo čemu vo govori. Onda su se obe domislile ko je to mogo biti i stale se smijati. Kal je nona duošla doma i nošla nuonota za stoluon, somo mu je rekla da je bila u Dine, a uon se posmiho i reko: - E, kuma moja, po da je Gustav nedovoljno čist! Brž jo jeson nedovoljno čist, ma ča skuhon lipo je za jist.

*Eva Capković, 7. razred
Mentor: Silvija Buvinić
OŠ Pučišća, Pučišća*

NIKAD DOĆ NA RED

Užežin Vele Gospe, usri miseca agusta i ciceja, ni ćuha ni puha u zroku, a šera Perina pomalo, nogu prid nogu, put kurota, pitat za svit i usput zapisat mise za duše od prigitorija. Svo je jutro bidna činila slatko, jer ni baš da u velečasnega gre u vižite svaki don.

Sa gvanćeron galetinih, uza štrodu bidna, jedva do popovske kuće doplutola, pozvonila i majko se razveselila kal ga je doma nošla:

"Foljen Isus šer kurote!"

"Navjeke, šera Perina, navjeke! Pasojte naprid! Čin ću vas ponudit?", i vodi je u svoj tinel.

Seli ni dvoje jedon prima drugen.

"Ma baš mi vas je drogo vidit vako na blizu, ne somo u crikvi! Kojin dobron?"

I taman kal je otvorila justa za odgovorit - trlintrlntrlintrllnn!
Telefon...

"Skužojte šera Perina, somo čas."

Javije se on na poziv i odgovoro: "Je barba Jure. Dobro je. Tako je... Je... U redu... Fola ča ste se jovili...", nabrojo velečasni dokle ni fini razgovor.

Uzdahne i reče: "Eto skužojte nison mogo ne jovit se. Nego, di smo no stali?"

Šera Perina jušto da će zjanut, a no - drndrndrndrndrnn, mobitel!

Bidan se velečasni i opeta skužo i jovi.

Ni van potriba reć da je to duralo i duralo, a šera Perina se vrporila u katridi. A ča će, falabogu!

Jedva se bidan čovik libero, pozdravi i prikinu, a opet telefon zavrdeko trllntrlntrlntrln... Moto bidan šera Perini da skužo i na telefon odgovoro: "Je... Je Tomažina... Sve san razumi... Oće... Biće!", i tako daje i tako bližje... 163

Umori se bidan čovik govorit i motoje šera Perini da još malo pacijence, a ona sirota ustrpjiva, a ča će?? Voda iz ve kože ne može!

A za infatik vidi ona da velečasni nostoji razgovore pokrojiti i njon se posvetiti! I baš njon je drogo da mu je galetine za krejoncu donila!

Evo, Bogu fola, taman je sirota fini razgovor, sal će ona njemu špjegat ča je došla i pomalo počne: "Velečasni...", čapo zroka, a no - trlntrlntrln... Telefon! Parilo njon se bidnon ko da su svi gromi vega svita potegli olma oza kuću! A šer kurot zavrti očima skužajuć se, čapo slušalicu po prozbori: "Faljen Isus, izvolite", a onda malo slušo, malo odgovoro, opet slušo... Ma otešlo se. Vega puta je biskup. Nikako da se libero!

I tako, a ča da van rečen, jer to je duralo, siromah pop je na pozive odgovoro kako je mogo, a šera Perina se vrtejala i potila u katridi od muke i nevoje.

A i priša njon je bidnon bila, radi galetinih ni ni obidvot dospila, a ko je računno da će u popovskon kući doboto večeru doškot! A opet, voda ne more se sad dignut i poč ća! Trpi bidna, trpi i sve u ne galetine pogledo, da njon se bilo kako god založit, sposila bi se! A opet, ne može dušu grišit, i bidan kurot je vas izlambiko. Odgovoro, dogovoro, svituje, tiši... Justa mu se već osušila... Ma propju njon ga je milo.

A onda, fola velen Bogu, bidan nako iscrpjen spusti ni nesritni telefon i uzdahne, već jedva živ, po ko zno koji put:

"Uf, šera Perina moja, skužojte, a ča ste ono vi došli?"

A ona bidna, nako ustrpjiva, zavapi ko da za njon trčedu, da ne bi ko opet uleti pri nje: "Don Stanko, evo vamin galetine, a jo gren doma po ću vas zazvat na telefon!"

*Ketrin Jerčić, 8. razred
Mentor: Maja Čapin
OŠ Pučišća, Pučišća*

PRVAŠIĆ

Krenuli smo u prvi razred. Skula je bila velika, lipa i bila. Mi smo bili malešni prvaši s teškin torban. Veselili smo se ča ćemo naučit puno novih stvari.

Počela je prva šetimana skule. Meštrovica nan je tumačila pisanje na crtu. Učili smo slova. Pisala je po ploči. Mi smo pripisivali u svoje teke. U učionici je bila tišina. Odjednom je jedan đak povika: "Mama!" Tribala mu je pomoć. Zbunija se. Zaboravija je da ni doma. Učenici su se počeli smijati. Dječak se zasrami.

Meštrovica je došla do njega. Utješila je dječaka. Upozorila nas u učionici da mu se ne rugamo. To se može svakome dogodit.

*Noa Jurinović, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

U SKULI

Jednoga dana, na uri matematike, meštrovica je pisala zadatke na tabli. U razredu je bila tišina. Svi smo pripisivali zadatke u teku. Meštrovica je sinjalala da je većina đaka pripisala zadatke. Rekla je neka pomalo završe pripisivati i ostali đaci. Odjednom se čulo: "Čekaj!" Meštrovica je odgovorila: "Dobro, čekan." Divojčica se malo našalila pa je rekla: "Fala, prijatejice moja." Svi smo se stali smijati, a s nama i naša meštrovica. Naš razred ispunija je radosni diečji smij.

*Gabrijela Rajčić, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

MIRIN FIBRU

Gledate me ča činin? - pa mirin fibru. Ja san van to skroz uvižbala. Izvištala san se.

Au, grubo je imat pravu fibru. Najprin ti je ladno, pa ti je vruće, žeže ti u glavi, zapeškariš se u licu, vata te drčavica i dođe ti debuleca. Onda ti mati stavi ruku na čelo i reče: "Ajme, ćerce, ti goriš!"

Eto tako da van rečen: ma nije svaka fibra ista. Ima i gorih i boljih fibra. Recimo vako! Bilo bi dobro imat fibru kad je test iz prirode, al' je nikako ne vaja imat kad je nastup s Perlicama. E - to za test. Prvo staviš provin pod ruku pa moš' mirit fibru na razne načine. Ako je oš' imat učas staviš vrj provina u čikaru teplega čaja, ča ti ga je mati već skuvala, al' ga brzo moraš povuć da ne pukne. Onda imaš pun provin fibre i svi te žalidu. Al' ako oš' imat samo uncu fibre držiš ga ma jedan momenat, onako dok u sebi otpivaš "happy birthday to you..." To ti je dosta da ne priskočiš nastup, a ne ideš u skulu. I još moraš čagod pojist da ti poviruju da si dobro. Pijat juve, lešo meso, restane kumpire... A šta ako zaistinu imaš fibru?! Pa te stvarno nije voja za ništa, ma ni u mobitel nemoš gledat. E, to je već gore. Likarija je na kantunalu. Ležiš i čekaš da projde. Kućarin meda razmutiš u čikari čaja. Fuj!

Ma, proč će! Pa nije u fibri sve zlo ovega svita. Ima i gorih stvari od bokun fibre!

Miranda Jeličić, 4. razred

Mentor: Linda Koncani

OŠ Split 3, Split

Sadržaj

Ella Buktenica: Leptir, 3. razred OŠ Grohote

OŠ Bijaći, Kaštel Novi

- 11 Molin te zvizdo..., Stipe Bartulović, 3.r.
12 Tija bi..., Stipe Bartulović, 3.r.
13 Ča očete?, Stipe Bartulović, 3.r.
14 Čuvar moji snovi, Stipe Bartulović, 3.r.
15 Ča me čini sritnon, Anđela Biliškov, 2.r.
16 Čakavski haiku, Nina Bralić, 5.r.
17 Čakavski haiku, Nina Bralić, 5.r.
18 Čakavski haiku, Ante Čagalj, 5.r.
19 Moj raj, Ivano Čavka, 5.r.
20 Očekivani gost, Fran Duvnjak, 5.r.
21 Čakavski haiku, Ilija Pervan, 5.r.
22 Čakavski haiku, Petar Primorac, 5.r.
23 Mak, Josip Radeljak, 2.r.

OŠ Bol, Split

- 25 More, Nika Barišković, 1.r.
26 Riba, Lorena Lozina, 1.r.
27 Levonda, Klara Šore, 1.r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

- 29 Zima, Jure Bubić, 1.r.
30 Promina vrimena, Marija Garmaz, 7.r.
31 Volin..., Mihaela Mratović 1.r.
32 Volin..., Daniel Puljiz, 1.r.
33 San, Daniel Puljiz, 1.r.
34 Moje misto ni više isto, Andi Rajčević, 7.r.
35 Samo naprid, Marija Šarolić, 8.r.
36 More, Palmina Teklić, 1.r.
37 Snig, Palmina Teklić, 1.r.
38 Moja forska vala, Matea Zaninović, 7.r.

OŠ Grohote, Grohote

- 40 Cviće, Begović Karla, 4.r.
41 Šolta, Dominik Bezić, 6.r.
42 Poje, Loris Bezić, 4.r.
43 Jubav, Nikola Bezić, 4.r.

- 44 Jubav i mir, Josipa Blagaić, 6.r.
45 Cvitić, Karla Blagaić, 4.r.
46 Život, Tonći Cecić, 8.r.
47 Gren u more ronit, Leon Jakupčević, 4.r.
48 Masline, Toni Kalebić, 4.r.
49 Familija, Tončica Mravak, 4.r.
50 More, Karlo Šavorić, 4.r.

OŠ Hvar, Hvar

- 52 Vala, Dominik Butorović, 7.r.
53 Ziggy, Jure Ćurin, 7.r.
55 Nevera, Julija Domančić, 5.r.
56 Jacera, Jana Erceg, 5.r.
57 More, Jana Erceg, 5.r.
58 Starinska freccija, Luciana Marijan, 7.r.
59 Moj dide, Marko Škare, 7. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat

- 61 Pisan o jeziku, Ivana Bilić, 7.r.
62 Muzej od dida, Roko Čepić Zokić, 8.r.
63 Jezik zemje moje, Evelina Čulić, 7.r.
64 Moj kraj, Klara Ercegović, 5.r.
65 Car o neba, Eduardo Heski, 6.r.
66 Crvene rećine, Petra Jerčić, 8.r.
67 Štorija s mora, Domenika Nazor, 5.r.
68 Plaža sriće, Lucija Ribičić, 6.r.
69 Arivalo je proliće, Roko Tomić, 7.r.
70 Ladna Dalmacija, Ivana Velić, 8.r.

OŠ Lučac, Split

- 72 Svaki je dan lip, Marina Korona, 1.r.
73 Fibra, Lovre Lujanović, 1.r.
74 Velika jubav, Marin Mučić, 1.r.
75 Guštanje, Luka Pijanović, 1.r.

OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad

- 77 Dide i brod, Antoni Matković, 6.r.

OŠ Pučišća

79 Stina, Larisa Kuzmanić, 7.r.

OŠ Pujanki, Split

82 Dita, Nina Borši Čizmić, 6.r.

83 Moja domovina, Mladen Cvijanović, 4.r.

84 Misto plavo, Jakov Cvitan, 6.r.

85 Didova perla, Stela Lončar, 8.r.

86 Cvit, Emil Rajić, 4.r.

87 Bročko more, Tamara Restović, 2.r.

88 Korona, Nina Stojanović, 4.r.

OŠ Selca, Selca

90 Mali vrazi, Dora Carević, 6.r.

92 Moj nono, Luka Currado Zlatar, 6.r.

93 Mala, mater i krema, Tara Marijančević, 6.r.

94 Litnje čakule, Katarina Nižetić, 6.r.

95 Kampanijel, Josipa Stančić, 6.r.

96 Moj nono i bevanda, Dea Vuković, 6.r.

OŠ Split 3, Split

98 Cukun, Karlo Bogdanović, 4.r.

99 Jubav je..., Petra Jurač, 4.r.

100 Škovaca, Marina Knezović, 4.r.

101 Na tleju, Leona Modrinić, 4.r.

102 Škoj moga dide, Andrija Šeparović, 4.r.

103 Spiza, Lovre Šodan, 4.r.

104 Umori mi se mozak, Lovre Šodan, 4.r.

OŠ Supetar, Supetar

106 Sić, Neno Alfirević, 6.r.

107 Težok, Ivano Eterović, 6.r.

108 Moj Broč, Mila Tomičić, 4.r.

109 Nono Milivoj, Mila Tomičić, 4.r.

OŠ Trstenik, Split

111 Najlipja je fešta, Gita Banović, 3.r.

1112 Fešta u domu mom, Mila Barač, 3.r.

1113 Proliće, Marija Čalušić, 3.r.

OŠ Vis, Vis

- 115 Riba golub, Željko Blagojević, 7.r.
116 Viško more, Marija Gagula, 7.r.
117 Moja nona, Petra Ilić, 5.r.
118 Moj škoj, Vida Jurinović, 5.r.
119 Kaki je život na škoju, Tonka Karuza, 5.r.
120 Pritišćina, Vanessa Stažić, 7.r.
121 Moja nona, Petar Vojković, 6.r.
122 Kad jo dojden na Kamenice, Tihana Vranjković, 6.r.

OŠ Vjeskoslava Paraća/PŠ Vranjic, Solin

- 124 Bura, Marita Uvodić, 4.r.

OŠ Vladimira Nazora, Postira

- 126 Konoba moga nonota, Jakov Babarović, 5.r.
127 Masline, Zoja Rahan, 5.r.

OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela

- 131 Priča o Anti i Mariji, Ivo Bartulović, 7.r.
- 132 Priča o crvenoj majici, Matilda Mila Brkulj, 7.r.
- 133 Stiga je snig i u nas, Marta Juričić, 7.r.
- 134 Moj brat i riba, Lara Sokol, 7.r.
- 135 Tjedan sa babon i didon u Zagorju, Lucija Šošić, 7. r
- 137 Krađa, senzacija, potjera pa zezancija, Grgur Vrcić, 7. r.

OŠ Grohote, Grohote

- 139 Kad san bila dite, Lucija Dumanić, 6.r.
- 140 Čakula sa didon, Nikola Bezić, 4.r.

OŠ Komiža, Komiža

- 141 Kako se vicijo muj nono, Luka Pušić, 5.r.

OŠ Lučac, Split

- 142 Prvi dan skule, Leona Cigić, 1.r.
- 143 Skula na Marjanu, Marina Korona, 1.r.
- 144 Dičja mašta, Lovre Lujanović, 1.r.
- 145 Nonine očale, Morena Nićeno, 1.r.
- 146 Zajubjen, Luka Pijanović, 1.r.

OŠ oca Petra Perice, Makarska

- 147 Nepoštena igra, Luka Gudelj, 8.r.
- 148 Moj dan, Ana Iličić, 8.r.
- 149 Kod babe na selu, Nina Jović, 8.r.
- 150 Kako san posta vukodlak, Roko Miloš, 8.r.
- 151 Litnji dan, Mateo Vuković, 8.r.

OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad

- 152 Male nevaljalke, Dominik Batovanja, 3.r.
- 153 Nuona i tovarčić, Lukas Anton Dužević, 3.r.
- 154 Lipi fruti, Ivona Lupi, 3.r.
- 155 Vinko i Sibe, Spiro Milidragović, 3.r.
- 156 Moli Davor i veliški bruod, Antea Plenković, 3.r.

OŠ Pučišća, Pučišća

- 158 Peguloni dan, Neda Avramović, 5.r.
160 Nedovoljno čist, Eva Capković, 7.r.
162 Nikad doć na red, Ketrin Jerčić, 8.r.

OŠ Pujanki, Split

- 165 Prvašić, Noa Jurinović, 4.r.
166 U skuli, Gabrijela Rajčić, 4.r.

OŠ Split 3, Split

- 167 Mirin fibru, Miranda Jeličić, 4.r.

Likovni radovi

Bepo Begović, 3.r., Ella Buktenica, 3.r., Luka Brižić, 3.r., Antonio Čulić, 3.r. Toni Firizin, 3.r., Una Ćorić Hamacher, 5.r., Rino Kalebić, 5.r., Lena Mustić, 5.r., Toni Vicenco Sinovčić, 5.r., Lenka Tancikova, 5.r., Luka Vrca, 5.r., Jagoda Begović, 6.r., Manuela Begović, 6.r., Josipa Blagaić, 6.r., Dominik Bezić, 6.r., Lucija Dumanić, 6.r., Petar Firizin, 6.r., Paula Stojanov, 6.r., Martin Vrca, 6.r.

Voditelj Likovne grupe OŠ Grohote: Bruna Ovčar

OŠ Grohote
Grohote, Šolta
2021

OŠ Grohote, Grohote, Šolta
2021

ISSN 1845-4852

